

Издание
на български език

Информация и известия

Година 57
14 юли 2014 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2014/C 223/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2014/C 223/02 Дело C-178/14: Преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 11 април 2014 г. — Vario Tek GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf. 2

2014/C 223/03 Дело C-182/14 P: Жалба, подадена на 11 април 2014 г. от Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 4 февруари 2014 г. по дела T-604/11 и T-292/12 — Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели). 3

2014/C 223/04 Дело C-188/14: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Испания), постъпило на 15 април 2014 г. — Juan Pedro Ludeña Hormigos/Banco de Santander, S.A 3

2014/C 223/05 Дело C-190/14: Иск, предявен на 16 април 2014 г. — Европейска комисия/Кралство Дания. 4

2014/C 223/06 Дело C-197/14: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 18 април 2014 г. — T.A. van Dijk, друга страна в производството: Staatssecretaris van Financiën. 5

2014/C 223/07	Дело C-201/14: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj (Румъния), постъпило на 22 април 2014 г. — Smaranda Bara и др./Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)	5
2014/C 223/08	Дело C-208/14: Преюдициално запитване, отправено от Audiencia Provincial Navarra (Испания) на 25 април 2014 г. — Antonia Valdivia Reche/Banco de Valencia S.A..	6
2014/C 223/09	Дело C-217/14: Иск, предявен на 2 май 2014 г. — Европейска комисия/Ирландия	6
2014/C 223/10	Дело C-218/14: Преюдициално запитване от High Court of Ireland (Ирландия), постъпило на 5 май 2014 г. — Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly/Minister for Justice and Equality.	7
2014/C 223/11	Дело C-219/14: Преюдициално запитване от Employment Tribunals, Birmingham (Обединено кралство), постъпило на 6 май 2014 г. — Kathleen Greenfield/The Care Bureau Ltd.	8
2014/C 223/12	Дело C-223/14: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia № 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Испания), постъпило на 7 май 2014 г. — Tecom Mican S.L./Man Diesel & Turbo SE	8
2014/C 223/13	Дело C-225/14: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'instance de Dieppe (Франция) на 8 май 2014 г. — Facet SA/Jean Henri	9
2014/C 223/14	Дело C-239/14: Преюдициално запитване от Tribunal du travail de Liège (Белгия), постъпило на 14 май 2014 г. — Abdoulaye Amadou Tall/Centre public d'action sociale de Huy (CPAS, град Ху)	10
2014/C 223/15	Дело C-247/14 P: Жалба, подадена на 22 май 2014 г. от HeidelbergCement AG срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 14 март 2014 г. по дело T-302/11, HeidelbergCement AG/Европейска комисия	10
2014/C 223/16	Дело C-248/14 P: Жалба, подадена на 23 май 2014 г. от Schwenk Zement KG срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 14 март 2014 г. по дело T-306/11, Schwenk Zement KG/Европейска комисия	11
Общ съд		
2014/C 223/17	Дело T-167/14: Жалба, подадена на 13 март 2014 г. — Søndagsavisen A/S/Европейска комисия	13
2014/C 223/18	Дело T-230/14: Жалба, подадена на 15 април 2014 г. — Deutsche Edelstahlwerke/Комисия	13
2014/C 223/19	Дело T-235/14: Жалба, подадена на 17 април 2014 г. — ArcelorMittal Hamburg и др./Комисия	14
2014/C 223/20	Дело T-236/14: Жалба, подадена на 16 април 2014 г. — Kronotex и др./Комисия	15
2014/C 223/21	Дело T-237/14: Жалба, подадена на 17 април 2014 г. — Steinbeis Papier/Комисия	16
2014/C 223/22	Дело T-240/14 P: Жалба, подадена на 22 април 2014 г. от Jean-Pierre Vodson и др. срещу решение, постановено на 12 февруари 2014 г. от Съда на публичната служба по дело F-73/12, Vodson и др./ЕИБ	17
2014/C 223/23	Дело T-241/14 P: Жалба, подадена на 22 април 2014 г. от Jean-Pierre Vodson и др. срещу решение, постановено на 12 февруари 2014 г. от Съда на публичната служба по дело F-83/12, Vodson и др./ЕИБ	18
2014/C 223/24	Дело T-258/14: Жалба, подадена на 24 април 2014 г. — Люксембург/Комисия	20
2014/C 223/25	Дело T-259/14: Жалба, подадена на 24 април 2014 г. — Люксембург/Комисия	20
2014/C 223/26	Дело T-260/14: Жалба, подадена на 25 април 2014 г. — Vattenfall Europe Mining и др./Комисия	21
2014/C 223/27	Дело T-263/14: Жалба, подадена на 28 април 2014 г. — Hydro Aluminium Rolled Products и др./Комисия	22

2014/C 223/28	Дело T-265/14: Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Schumacher Packaging/Комисия	23
2014/C 223/29	Дело T-270/14: Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Grupa Azoty АТТ Polymers/Комисия.	24
2014/C 223/30	Дело T-271/14: Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Styron Deutschland/Комисия	25
2014/C 223/31	Дело T-272/14: Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — P-D Glasseiden и др./Комисия	26
2014/C 223/32	Дело T-274/14: Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Lech-Stahlwerke/Комисия	27
2014/C 223/33	Дело T-275/14: Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Drahtwerk St. Ingbert и др./Комисия.	28
2014/C 223/34	Дело T-276/14: Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Flachglas Torgau и др./Комисия	29
2014/C 223/35	Дело T-279/14: Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Sabic Polyolefine/Комисия	30
2014/C 223/36	Дело T-280/14: Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Ineos Manufacturing Deutschland и др./Комисия	31
2014/C 223/37	Дело T-281/14: Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Fels-Werke/Комисия	32
2014/C 223/38	Дело T-282/14: Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Bayer MaterialScience/Комисия	34
2014/C 223/39	Дело T-283/14: Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Advansa и др./Комисия	35
2014/C 223/40	Дело T-285/14: Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Wirtschaftsvereinigung Stahl и др./Комисия.	36
2014/C 223/41	Дело T-286/14: Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Röchling Oertl Kunststofftechnik/Комисия.	38
2014/C 223/42	Дело T-287/14: Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Schaeffler Technologies/Комисия	39
2014/C 223/43	Дело T-288/14: Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Energiewerke Nord/Комисия	40
2014/C 223/44	Дело T-289/14: Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — H-O-T Servicecenter Nürnberg и др./Комисия	41
2014/C 223/45	Дело T-291/14: Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — egeplast international/Комисия	42
2014/C 223/46	Дело T-294/14: Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Klemme/Комисия	43
2014/C 223/47	Дело T-295/14: Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Autoneum Germany/Комисия	44
2014/C 223/48	Дело T-296/14: Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Erbslöh/Комисия.	45
2014/C 223/49	Дело T-297/14: Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Walter Klein/Комисия	46
2014/C 223/50	Дело T-298/14: Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Erbslöh Aluminium/Комисия	47
2014/C 223/51	Дело T-300/14: Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Fricopan Back/Комисия	48
2014/C 223/52	Дело T-301/14: Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Michelin Reifenwerke/Комисия	49
2014/C 223/53	Дело T-302/14: Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Buderus Guss/Комисия	50
2014/C 223/54	Дело T-303/14: Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Polyblend/Комисия	51
2014/C 223/55	Дело T-304/14: Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Sun Alloys Europe/Комисия	52
2014/C 223/56	Дело T-305/14: Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Vestolit/Комисия	54
2014/C 223/57	Дело T-306/14: Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Polymer-Chemie/Комисия	55

2014/C 223/58	Дело T-307/14: Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — TechnoCompound/Комисия	56
2014/C 223/59	Дело T-308/14: Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Neue Halberg-Guss/Комисия	57
2014/C 223/60	Дело T-309/14: Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Mat Foundries Europe/Комисия	58
2014/C 223/61	Дело T-310/14: Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Fritz Winter Eisengießerei/Комисия	59
2014/C 223/62	Дело T-313/14: Жалба, подадена на 5 май 2014 г. — Christian Dior Couture/СХВП (Представяне на повтарящ се мотив с релефен ефект)	60
2014/C 223/63	Дело T-318/14: Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Vinnolit/Комисия	61
2014/C 223/64	Дело T-331/14: Жалба, подадена на 12 май 2014 г. — Azarov/Съвет	62
2014/C 223/65	Дело T-332/14: Жалба, подадена на 12 май 2014 г. — Azarov/Съвет	63
2014/C 223/66	Дело T-355/14: Жалба, подадена на 30 май 2014 г. — STC/Комисия	64

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2014/C 223/67	Дело F-107/12: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 16 януари 2014 г. — Guinet/ЕИБ (Публична служба — Персонал на ЕИБ — Пенсионна схема — Прехвърляне на пенсионни права — Обезщетение за неудобствата от закъснението при прехвърляне на пенсионни права — Условие за действително прехвърляне на пенсионните права, придобити съгласно схема, различна от приложимата в ЕИБ — Принцип на равно третиране)	66
2014/C 223/68	Дело F-130/12: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 22 май 2014 г. — СІ/Парламент (Публична служба — Възнаграждения — Семейни надбавки — Надбавка за дете на издръжка — Надбавка за дете на издръжка в удвоен размер — Член 67, параграф 3 от Правилника — Условия за отпускане — Приятелско споразумение между страните в резултат на намесата на Европейския омбудсман — Изпълнение — Задължение за полагане на необходимото старание)	66
2014/C 223/69	Дело F-151/12: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 30 януари 2014 г. — Ohrgaard/Комисия (Публична служба — Възнаграждение — Надбавка за експатриране — Условие за пребиваване съгласно член 4, параграф 1, буква б) от приложение VII към Правилника — Изпълнение на задължения в международна организация — Понятие — Петмесечен стаж, проведен в Комисията — Изключване)	67
2014/C 223/70	Дело F-60/13: Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 14 януари 2014 г. — Lebedef/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Вписване на отсъствията по болест — Неразрешено отсъствие — Приспадане от годишния отпуск, осъществено от органа по назначаването — Подаване на жалба по електронна поща — Осведоменост на заинтересованото лице за наличието на решение — Неотваряне на електронното писмо чрез щракване върху хипервръзка, за да се узнае съдържанието на решението — Допустимост — Срокове — Определяне на датата, от която заинтересованото лице е могло да узнае съдържанието на решението)	68

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2014/C 223/01)

Последна публикация

ОВ С 212, 7.7.2014 г.

Предишни публикации

ОВ С 202, 30.6.2014 г.

ОВ С 194, 24.6.2014 г.

ОВ С 184, 16.6.2014 г.

ОВ С 175, 10.6.2014 г.

ОВ С 159, 26.5.2014 г.

ОВ С 151, 19.5.2014 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 11 април 2014 г. —
Vario Tek GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf

(Дело C-178/14)

(2014/C 223/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vario Tek GmbH

Отговорник: Hauptzollamt Düsseldorf

Преюдициални въпроси

- 1) Обстоятелството, че дадена видеокамера не разполага със зум, изключва ли класирането ѝ в подпозиция 8525 80 9 от Комбинираната номенклатура, изменена с Регламент (ЕС) № 861/2010 на Комисията от 5 октомври 2010 година и с Регламент (ЕС) № 1006/2011 на Комисията от 27 септември 2011 година, и двата за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа ⁽¹⁾?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: дадена записваща видеокамера позволява ли единствено записването на звук и на образ, заснети от самата камера по смисъла на подпозиция 8525 80 91 от КН и тогава, когато чрез USB порт на камерата от необходимия за функционирането ѝ сменяем носител може да се копира видео- или аудиофайл на друг апарат, без този файл да може да се възпроизведе визуално или звуково единствено с камерата?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), изменен с Регламент (ЕС) № 861/2010 на Комисията от 5 октомври 2010 година и Регламент № 1006/2011 на Комисията от 27 септември 2011 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87, ОВ L 284, стр. 1.

Жалба, подадена на 11 април 2014 г. от **Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug** срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 4 февруари 2014 г. по дела T-604/11 и T-292/12 — **Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug**/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-182/14 P)

(2014/C 223/03)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: **Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug** (представители: A. Nordemann, M.C. Maier, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени обжалваното решение на Общия съд от 4 февруари 2014 г., в частта относно дело T-292/12,
- ако е необходимо, да върне делото на Общия съд,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква в жалбата си едно правно основание, състоящо се в нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾ на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността.

По-специално жалбоподателят изтъква, че Общият съд е допуснал грешка в правото:

- 1) като не е взел предвид, или дори не е споменал, в рамките на цялостната преценка, че по-ранната марка **MAGNET 4**, се състои в цифрата „4“;
- 2) като е приел, в точки 22 и 25 от решението си, че елементът **MAGNET**, е доминиращият елемент в по-ранната марка **MAGNET 4**;
- 3) като е приложил, в точка 25, различни стандарти при преценката на фонетичното и визуално сходство на знаците **MAGNET 4** и **MAGNEXT**;
- 4) като не е взел предвид, в точка 35, в рамките на цялостната преценка за вероятността от объркване, взаимозависимостта на факторите, които са от значение, по-специално ниската степен на отличителност на по-ранната марка **MAGNET 4**, липсата на концептуално сходство между знаците **MAGNET 4** и **MAGNEXT** и ниската степен на фонетично и визуално сходство между знаците;
- 5) като не е изложил мотиви по същество, в точка 35, във връзка с наличието на вероятност от объркване между знаците **MAGNET 4** и **MAGNEXT**

⁽¹⁾ ОВ L 78, стр. 1

Преюдициално запитване от **Juzgado de Primera Instancia nº 58 de Madrid (Испания)**, постъпило на 15 април 2014 г. — **Juan Pedro Ludeña Hormigos/Banco de Santander, S.A**

(Дело C-188/14)

(2014/C 223/04)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia nº 58 de Madrid

Страни в главното производство

Ищец: Juan Pedro Ludeña Hormigos

Ответник: Banco de Santander, S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместим ли е с общностната правна уредба член 22.1 от Закон 16/09 от 13 ноември 2009 г. за платежните услуги, който позволява на банкова институция да налага и/или да увеличава стойността на услуги, като изменя първоначално уговорените условия?
- 2) Представлява ли достатъчна защита за ползвателя възможността да прекрати договора без разноски?
- 3) Валидни ли са уговорените между страните договорни клаузи, които са съобразени с възможностите, предвидени в посочената в първия въпрос разпоредба?
- 4) Накрая, в случай че отговорът на предходните въпроси е положителен, съвместим ли е с общностната правна уредба двумесечният срок за предизвестие?

Иск, предявен на 16 април 2014 г. — Европейска комисия/Кралство Дания

(Дело С-190/14)

(2014/С 223/05)

Език на производството: датски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Manhaeve и U. Nielsen)

Ответник: Кралство Дания

Искания на ищеца

- Да се установи, че като не е публикувало окончателните планове за управление на речните басейни до 22 декември 2009 г. и не е изпратило копия от тях на Комисията до 22 март 2010 г. или най-малкото като не е уведомило Комисията за това, Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите ⁽¹⁾,
- Кралство Дания да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Дания неколккратно признава — последно в отговора си от 18 декември 2013 г. по допълнителното мотивирано становище на Комисията, — че за нито един от четирите района на речни басейни в Дания не е налице план за управление на речния басейн и че на Комисията не са изпращани копия от окончателните планове за управление на речните басейни за шестгодишния период, приключващ на 22 декември 2015 г.

Комисията смята, че Дания все още не се е съобразила с член 13, параграфи 1, 2 и 6 от Директивата. Според отговора на Дания от 8 май 2013 г. би могло да се очаква неизпълнението на член 13 от Директивата да продължи до май 2014 г. (приблизително 3,5 години след предвидения краен срок). Освен това според Комисията Дания все още не се е съобразила с изискванията на член 15, параграф 1 от Директивата, съгласно които крайният срок за информиране на Комисията е бил 22 март 2010 г.

⁽¹⁾ ОВ L 327, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193.

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 18 април 2014 г. — T.A. van Dijk, друга страна в производството: Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-197/14)

(2014/C 223/06)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател в касационното производство: T.A. van Dijk

Друга страна в производството: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

- 1) При поставен от нисшестоящия национален съд преюдициален въпрос, трябва ли Hoge Raad, като най-висша национална юрисдикция да отправи до Съда преюдициално запитване или да изчака отговора на поставения от нисшестоящия съд въпрос, дори ако счита, че правилното приложение на правото на Европейския съюз по въпроса, по който следва да се произнесе, е толкова очевидно, че не оставя никакво място за съмнение как следва да се отговори на този въпрос?
- 2) При положителен отговор на първия въпрос: обвързани ли са нидерландските органи в областта на социалната сигурност от издадено от орган в друга държава членка удостоверение E 101, дори когато става въпрос за лице, осигуряващо превоз по р. Рейн, поради което предвидените в Регламент № 1408/71 ⁽¹⁾ правила относно приложимото законодателство, на които се основава удостоверението, не се прилагат на основание член 7, параграф 2, буква а) от този регламент?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj (Румъния), постъпило на 22 април 2014 г. — Smaranda Bara и др./Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

(Дело C-201/14)

(2014/C 223/07)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Smaranda Bara и др.

Отговорник: Председателят на Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

Преюдициални въпроси

- 1) Съставлява ли финансова институция по смисъла на член 124 ДФЕС националният данъчен орган като представител на ресорното министерство на държава членка?
- 2) Възможно ли е предаването от националният данъчен орган на базата данни за доходите, получавани от гражданите на държава членка, на друга институция на държавата членка, да се урежда с акт, приравнен на административен акт, по-конкретно с протокол, подписан между националният данъчен орган и друга държавна институция, без да е налице привилегирован достъп така както той е определен в член 124 ДФЕС?

- 3) Вписва ли се в понятието [обосновани] от разумни съображения мерки по смисъла на член 124 ДФЕС предаването на базата данни с цел установяване в тежест на гражданите на държавата членка на задължения за плащане като социални осигуровки към институцията на държавата членка, в полза на която се извършва предаването?
- 4) Могат ли да бъдат обработвани личните данни от орган, за който тези данни не са предназначени, доколкото тази операция води с обратно действие до имуществени вреди?

Преюдициално запитване, отправено от Audiencia Provincial Navarra (Испания) на 25 април 2014 г. — Antonia Valdivia Reche/Banco de Valencia S.A.

(Дело С-208/14)

(2014/С 223/08)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial Navarra

Страни в главното производство

Жалбоподател: Antonia Valdivia Reche

Ответник: Banco de Valencia S.A.

Преюдициален въпрос

Задължава ли член 6 от Директива 13/1993/ЕИО ⁽¹⁾ националният съд, когато установи неравноправния характер на клауза, с която размерът на лихвата за забава се определя на 29 %, да обяви, че тя е неприложима, без възможност да измени размера на договорената лихва, въпреки че това е било поискано изрично от един от потребителите, ответници в производството?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ, L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Иск, предявен на 2 май 2014 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело С-217/14)

(2014/С 223/09)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Hetsch, L. Flynn, K. Herrmann)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца

— Да се обяви, че във връзка с Директива 2009/72/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, Ирландия не е приела най-късно до 3 март 2011 г. разпоредби за транспониране на определенията по точки 8, 18, 21, 22, 32, 33 и 34 от член 2 от нея и изискванията, установени в параграфи 1 — 7 и 12 от член 9 от нея, във връзка с параграф 11 от член 9 от нея, във второто и третото изречение от член 16 от нея, както и параграфи 2 и 3 от член 16 от нея, във второто изречение от член 38, параграф 1 от нея, в параграфи 1, 4 и 8 от член 39 от нея и в параграфи 1 — 3, 5 и 7 от член 40 от нея или, във всички случаи, не е съобщила на Комисията за такива мерки, като по този начин Ирландия не е изпълнила задълженията си по член 49, параграф 1 от тази директива;

- Ирландия да се осъди да заплати периодична имуществена санкция съгласно член 260, параграф 3 ДФЕС в размер на 20 358 EUR дневно, считано от датата на решението на Съда и платима по сметката за собствените ресурси на Съюза, заради неизпълнението на задължението да съобщи за мерките за транспониране на директива, приета съгласно определена законодателна процедура; и
- Ирландия да се осъди да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Предвиденият период за транспониране на директивата е изтекъл на 3 март 2011 г.

⁽¹⁾ ОВ L 211, стр. 55

Преюдициално запитване от High Court of Ireland (Ирландия), постъпило на 5 май 2014 г. — Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly/Minister for Justice and Equality

(Дело C-218/14)

(2014/C 223/10)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Ireland

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly

Ответник: Minister for Justice and Equality

Заинтересована страна: Immigrant Council of Ireland

Преюдициални въпроси

1. Когато брак, сключен между гражданин на ЕС и гражданин на трета държава, приключи с развод, постановен след отпътуването на гражданина на ЕС от приемаща държава членка, в която този гражданин е упражнявал предоставените му от ЕС права, и когато се прилагат член 7 и член 13, параграф 2, буква а) от Директива 2004/38/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета, запазва ли впоследствие гражданинът на трета държава право на пребиваване в приемащата държава членка? Ако отговорът е отрицателен, има ли гражданинът на трета държава право на пребиваване в приемащата държава членка в периода от отпътуването на гражданина на ЕС от приемащата държава членка до постановяването на развод?
2. Изпълнени ли са изискванията на член 7, параграф 1, буква б) от Директива 2004/38/ЕО, когато съпругът/съпругата, гражданин на ЕС твърди, че притежава достатъчни средства по смисъла на член 8, параграф 4 от Директивата отчасти въз основа на средствата на съпруга/съпругата, гражданин на трета държава?
3. Ако отговорът на втория въпрос е отрицателен, имат ли лица като жалбоподателите право съгласно законодателството на ЕС (освен Директивата) да работят в приемащата държава членка, за да предоставят или допринесат за „достатъчни[те] средства“ за целите на член 7 от Директивата?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ, L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

Преюдициално запитване от Employment Tribunals, Birmingham (Обединено кралство), постъпило на 6 май 2014 г. — Kathleen Greenfield/The Care Bureau Ltd

(Дело C-219/14)

(2014/C 223/11)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Employment Tribunals, Birmingham

Страни в главното производство

Ищец: Kathleen Greenfield

Ответник: Care Bureau Ltd

Преюдициални въпроси

- i. Следва ли предвиденият в клауза 4, параграф 2 от Рамковото споразумение „принцип pro rata temporis“ да се тълкува в смисъл, че изисква разпоредба от националното право (като правила 13, 13А и 14 от Правилника за работното време) да предвижда, че в случай на увеличение на работното време на наето лице размерът на вече натрупания годишен отпуск трябва да бъде адаптиран пропорционално на новото работно време, в резултат на което работникът, чието работно време е увеличено, би имал право на преизчисляване на придобитото право на отпуск в съответствие с увеличеното работно време?
- ii. Следва ли клауза 4, параграф 2 от Рамковото споразумение или член 7 от Директивата ⁽¹⁾ за работното време да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредба от националното право (като правила 13, 13А и 14 от Правилника за работното време), която предвижда, че в случай на увеличение на работното време на наето лице размерът на вече натрупания годишен отпуск се адаптира пропорционално на новото работно време, в резултат на което работникът, чието работно време е увеличено, би имал право на преизчисляване на придобитото право на отпуск в съответствие с увеличеното работно време?
- iii. Ако отговорът на въпрос (i) и/или (ii) е утвърдителен, прилага ли се преизчисляването само към онази част от годината, за която му се полага отпускът и през която наетото лице е работило при увеличено работно време, или се прилага за друг период?
- iv. Когато се изчислява периодът на ползвания от работника отпуск, следва ли клауза 4, параграф 2 от Рамковото споразумение или член 7 от Директивата за работното време да се тълкуват в смисъл, че изискват разпоредба от националното право (като правила 13, 13А и 14 от Правилника за работното време) да предвижда различен подход в зависимост от това дали се изчислява финансовото обезщетение за неизползван платен годишен отпуск при прекратяване на договора или се изчислява остатъкът от неизползвания отпуск, когато договорът продължава да е в сила?
- v. Ако отговорът на въпрос (iv) е утвърдителен, каква е разликата в подхода, който следва да се възприеме?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ, L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia № 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Испания), постъпило на 7 май 2014 г. — Tecom Mican S.L./Man Diesel & Turbo SE

(Дело C-223/14)

(2014/C 223/12)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia № 7 de Las Palmas de Gran Canaria

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tecom Mican S.L.

Ответник: Man Diesel & Turbo SE

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли чисто частен документ да се счита за „извънсъдебен документ“ в съответствие с член 16 от Регламент 1393/2007⁽¹⁾, въпреки че не е бил издаден от публичноправен орган, длъжностно лице или съдебен орган?
- 2) Ако това е така, дали всеки частен документ трябва да се счита за извънсъдебен документ или само ако той притежава определени характеристики?
- 3) В случай, че частен документ притежава подобни характеристики, може ли гражданин на Съюза да иска предаването и връчването на същия по реда на член 16 от действащия понастоящем Регламент 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г., ако вече е направил постъпки за подобно предаване посредством несъдебен публичноправен орган, например нотариус?
- 4) Накрая, трябва ли за целите на член 16 от Регламент 1393/2007 да се отчита дали посоченото сътрудничество има трансгранично значение и дали е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар? В кои случаи трябва да се счита, че сътрудничеството има „трансгранично значение и е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар“?

⁽¹⁾ Регламент № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, стр. 79).

**Преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'instance de Dieppe (Франция) на 8 май 2014 г. —
Facet SA/Jean Henri**

(Дело C-225/14)

(2014/C 223/13)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal d'instance de Dieppe

Страни в главното производство

Ищец: Facet SA

Ответник: Jean Henri

Преюдициални въпроси

- 1) Забранява ли член 22 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити⁽¹⁾, тълкуван с оглед на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори⁽²⁾, наличието и прилагането в договорите за кредит на типови клаузи, с които потребителят потвърждава изпълнението на задълженията на заемодателя?
- 2) Допускат ли общият принцип на ефективност на общностното право и член 22 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити, тълкуван с оглед на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година, възможността заемодателят да докаже изпълнението на преддоговорните и договорните си задължения единствено чрез включени в договорите за кредит типови клаузи, с които потребителят потвърждава изпълнението на тези задължения, без заемодателят да представя документите, които е издал и връчил на заемателя?

⁽¹⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ, L 133, стр. 66).

⁽²⁾ ОВ L 95, стр. 29, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване от Tribunal du travail de Liège (Белгия), постъпило на 14 май 2014 г. —
Abdoulaye Amadou Tall/Centre public d'action sociale de Huy (CPAS, град Ху)

(Дело С-239/14)

(2014/С 223/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal du travail de Liège

Страни в главното производство

Жалбоподател: Abdoulaye Amadou Tall

Ответник: Centre public d'action sociale de Huy (CPAS, град Ху)

Преюдициален въпрос

Съгласно член 39/1 от loi du 15 décembre 1980 sur l'accès du territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (Закона от 15 декември 1980 г. за влизането, пребиваването и установяването на чужденци на територията на страната и извеждането им от нея) във връзка с член 39/2, параграф 1, алинея 3, член 39/76, член 39/82, параграф 4, алинея 2, точка d и член 57/6/2 от същия закон срещу решение за оставяне без разглеждане на последваща молба за убежище могат да бъдат подавани само жалби за отмяна и за спиране на изпълнението при изключително спешни случаи. Съвместими ли са тези жалби с изискванията на член 47 от Хартата за основните права на Европейския съюз и на член 39 от Директива 2005/85 на Съвета относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки ⁽¹⁾, които предвиждат правото на ефективни правни средства за защита, доколкото не става въпрос за жалба, която подлежи на пълен съдебен контрол, или за жалба със суспензивен ефект и търсещото убежище лице не се ползва от право на пребиваване, нито от право на материална помощ по време на разглеждането ѝ?

⁽¹⁾ ОВ L 326, стр. 13.

Жалба, подадена на 22 май 2014 г. от HeidelbergCement AG срещу решението, постановено от
Общия съд (седми състав) на 14 март 2014 г. по дело T-302/11, HeidelbergCement AG/Европейска
комисия

(Дело С-247/14 Р)

(2014/С 223/15)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: HeidelbergCement AG (представители: U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда,

1. да отмени обжалваното съдебно решение,
2. да отмени Решение С (2011) 2367 окончателен на Комисия от 30 март 2011 г. (преписка 39520 — Цимент и свързани продукти) на основание член 263, алинея четвърта ДФЕС, доколкото се отнася до жалбоподателя,
3. при условията на евентуалност спрямо второто искане, да върне делото на Общия съд за постановяване на ново решение в съответствие с правната преценка на Съда,
4. във всеки случай, да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателя в производствата през Общия съд и Съда.

Основания и основни доводи

Жалбата е насочена срещу Решение на Общия съд от 14 март 2014 г. по дело T-302/11. Решението е връчено на жалбоподателя на 14 март 2014 г. С решението Общият съд отхвърля жалбата срещу Решение С (2011) 2367 окончателен на Комисия от 30 март 2011 (преписка 39520 — Цимент и свързани продукти).

Жалбоподателят изтъква седем основания.

На първо място, Общият съд разгледал в недостатъчна степен и приложил неправилно изискванията за посочване на целта от предоставяне на информация по член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003 ⁽¹⁾. Той не разгледал в достатъчна степен съдържащата показанията част от решението, изискващо предоставянето на информация, и нарушил задължението за мотивиране на Комисията.

На второ място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че изискванията за мотивиране съгласно член 296, втора алинея ДФЕС могат да бъдат ограничени от член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003. Поради тази причина Общият съд оставил непроверено оплакването за липса на мотиви по отношение на избора на решението, изискващо предоставянето на информация. Оплакването за липса на мотиви при определянето на сроковете Общият съд също не разгледал в достатъчна степен. Решението си обосновал в част от текста, която имайки дословно същото съдържание е била предназначена за паралелно производство, както и за изтъкнато в него, но различно по съдържание оплакване.

На трето място, Общият съд разгледал в недостатъчна степен „необходимостта“ по смисъла на член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003, като приел фактическо изложение на уликите от страна на Комисията за ненужно. Заедно с това поставил погрешни изисквания към отношението между обоснованото предположение за извършено нарушение и необходимостта на поисканата информация. Освен това разтълкувал неправилно член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003, тъй като не е приел за наложително да се провери дали поисканата информация е годна. Това довело до накърняване на правото на обжалване по член 18, параграф 3, трето изречение от Регламент № 1/2003.

На четвърто място, Общият съд неправилно приел член 18, параграф 3, първо изречение от Регламент № 1/2003 като правна основа за предоставяне на информация на Комисията след нейната подготовка, класификация и обработка, което не било така в случая на жалбоподателя.

На пето място, Общият съд отхвърлил оплакването за твърде кратък срок за отговор единствено поради абстрактно разглежданата икономическа мощ на жалбоподателя, при това посочвайки недостатъчни и непоследователни мотиви.

На шесто място, Общият съд нарушил собствения си критерий за определеност на актовете на Съюза, като приел, че решението, изискващо предоставянето на информация, е достатъчно определено, макар самият той да е установил, че съдържащите се в него въпроси са неясно формулирани. Освен това специфичните оплаквания за липса на определеност той оставил неразгледани и накърнил правото на обжалване (вж. член 18, параграф 3, трето изречение от Регламент № 1/2003).

На седмо място, Общият съд нарушил правото на защита на жалбоподателя, като приел, че той бил длъжен да представи оценки, които да могат да се използват от Комисията в рамките на икономически анализ за доказване на предполагаемо нарушение на конкурентното право на Съюза.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

**Жалба, подадена на 23 май 2014 г. от Schwenk Zement KG срещу решението, постановено от
Общия съд (седми състав) на 14 март 2014 г. по дело T-306/11, Schwenk Zement KG/Европейска
комисия**

(Дело C-248/14 P)

(2014/C 223/16)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Schwenk Zement KG (представители: M. Raible и S. Merz, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

1. да отмени Решение на Общия съд (седми състав) от 14 март 2014 г. по дело Т-306/11, доколкото с него жалбата му се отхвърля,
2. да отмени изцяло Решение С (2011) 2367 окончателен на Комисия от 30 март 2011 г. (преписка 39520 — Цимент и свързани продукти) на основание член 263, алинея четвърта ДФЕС, доколкото се отнася до жалбоподателя,
3. при условията на евентуалност спрямо второто искане, да върне делото на Общия съд за постановяване на ново решение в съответствие с правната преценка на Съда,
4. във всеки случай, да осъди Комисията да заплати съдебните разходи на жалбоподателя в производствата през Общия съд и Съда.

Основания и основни доводи

Жалбата е насочена срещу Решение на Общия съд на Европейския съюз (по-нататък „Общият съд“) от 14 март 2014 г. по дело Т-306/11, доколкото с него жалбоподателят е осъден. Решението е връчено на SCHWENK Zement AG на 14 март 2014 г. С решението Общият съд частично уважава и частично отхвърля жалбата срещу Решение С (2011) 2367 окончателен на Комисия от 30 март 2011 г. относно производство по прилагане на член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003⁽¹⁾ на Съвета (преписка 39520 — Цимент и свързани продукти).

Жалбоподателят изтъква три основания:

На първо място, той посочва, че при преценката на действията на Комисията Общият съд е нарушил принципа на пропорционалност. Общият съд е нарушил правото на Съюза, като не е взел предвид вътрешно присъщото за принципа на пропорционалност стъпаловидно отношение, а именно при съмнение да се приложи по-благоприятното от две средства, които са на разположение. Общият съд е приел за допустимо пряко действие срещу жалбоподателя по пътя на решение, изискващо предоставянето на информация по член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003, като се позовава единствено на най-голямата сигурност от предоставянето на информация. Това не било достатъчно за принципа на пропорционалност.

На второ място, Общият съд направил само недостатъчна преценка на конкретния случай, като не е взел предвид съществена част от твърденията на жалбоподателя. Общият съд не разгледал конкретния случай и не взел предвид особените обстоятелства по отношение на жалбоподателя. По-скоро Общият съд изключил една голяма част от производителите на цимент.

На трето място, жалбоподателят посочва, че при нарушение на задължението за мотивиране Общият съд приел за достатъчни шаблонни твърдения на Комисията. Общият съд нарушил задължението за мотивиране на два пъти. Един път той нарушил изискванията за мотивиране на актовете на Комисията, които произтичат от член 296, втора алинея ДФЕС и от член 18 от Регламент № 1/2003. Втори път Общият съд не спазил наложените от самия него норми за мотивиране. В крайна сметка тази преценка на Общия съд го отвела до невъзможност да упражни контрол върху спазването на принципа на пропорционалност. Ако решението на Общия съд не бъде отменено, принципът на пропорционалност в рамките на мерките по разследване съгласно член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003 би се изпразнил от съдържание.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 13 март 2014 г. — Søndagsavisen A/S/Европейска комисия

(Дело T-167/14)

(2014/C 223/17)

Език на производството: датски

Страни

Жалбоподател: Søndagsavisen A/S (Søborg, Дания) (представители: М. Honoré и С. Fornø)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Комисията от 20 ноември 2013 г. да не повдига възражение срещу помощта за производство и иновации в областта на печатните медии от страна на Дания (SA.36366);
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят, конкурент на получателите на помощта, твърди, че Комисията е била длъжна да установи наличието на съмнение относно съответствие на проверяваната мярка с вътрешния пазар и че поради това Комисията е била длъжна да приеме решение за откриване на официална процедура по разследване, в приложение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 4, параграф 4 от процедурния регламент⁽¹⁾. Като не го е сторила, Комисията е нарушила процедурните права на жалбоподателя по член 108, параграф 2 ДФЕС.

В подкрепа на доводите, че е налице сериозно съмнение относно съответствието на режима с вътрешния пазар, жалбоподателят се позовава на три правни основания:

- Комисията изобщо не е изследвала дали режимът цели да осигури разпространението на информация сред датските граждани и да подкрепи по този начин демократичните процеси;
- при всички случаи в обжалваното решение не са изложени достатъчно мотиви относно това, че режимът е подходящ; и
- Комисията не е разгледала последиците на режима, нарушаващи конкуренцията между безплатните и платените печатни издания.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 юли 2013 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 15 април 2014 г. — Deutsche Edelstahlwerke/Комисия

(Дело T-230/14)

(2014/C 223/18)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Витен, Германия) (представители: S. Altenschmidt и H. Janssen, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание на член 264 ДФЕС да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. в производство по държавна помощ SA.33995 (2013/C) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС.

- Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като предвидената от Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG и особеният компенсационен режим не представляват каквото и да било предоставяне на ресурси, принадлежащи или контролирани от държава членка. Всички свързани с квалифицирането на тези мерки обстоятелства били установени в рамките на производството между Комисията и Федерална република Германия. Нямащо каквито и да било съмнения, въз основа на които да се започне производство по член 108, параграф 2 ДФЕС съгласно член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾.

2. Второ правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и на принципа на правна сигурност.

- По този въпрос жалбоподателят твърди, че Комисията нарушила член 108, параграф 1 ДФЕС и принципа на правна сигурност, тъй като при преразглеждане на предварителната си оценка за EEG като помощ е приложила производството за нова помощ по член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, вместо това за съществуваща помощ по член 17 от Регламент № 659/1999. В това отношение той по-специално посочва, че с решението си от 22 май 2002 г. Комисията не класифицира EEG 2000 като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС поради липсата на каквото и да било предоставяне на ресурси на държава членка. Спрямо решението на Комисията от 22 май 2002 г. промените, настъпили от EEG 2000 до EEG 2012, не били съществени. Комисията следователно трябвало да може да представи различно свое правно тълкуване в производство по член 108, параграф 1 ДФЕС, без да затруднява жалбоподателя.

3. Трето правно основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на принципа на състезателното начало.

- По-нататък жалбоподателят изтъква, че ответникът е приел обжалваното решение, без да даде възможност на жалбоподателя да представи коментарите си.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 17 април 2014 г. — ArcelorMittal Hamburg и др./Комисия

(Дело T-235/14)

(2014/C 223/19)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Хамбург, Германия), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Бремен, Германия), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Дуисбург, Германия) и ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Дуисбург) (представители: Н. Janssen и G. Engel, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година по дело държавна помощ SA.33995 (2013/C) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG и особеният компенсационен режим не представляват отпускане на държавни или контролирани от държавата ресурси. Всички релевантни за квалифицирането на тези мерки факти са били установени в досъдебната процедура със страни Комисията и Федерална република Германия. Повече няма съмнения, които Комисията да е длъжна да установява в производството по член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾.

2. Второ правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и на принципа на правна сигурност

- В това отношение жалбоподателите твърдят, че Комисията не се е съобразила с член 108, параграф 1 ДФЕС и с принципа на правна сигурност, като е прибягнала до производството за нова помощ по член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, вместо до производството за съществуваща помощ по член 17 и следващите от Регламент № 659/1999, за да провери предварителната оценка на EEG като помощ. В това отношение те по-специално посочват, че с решение от 22 май 2002 г. Комисията не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е налице прехвърляне на държавни ресурси. В сравнение с решението на Комисията от 22 май 2002 г. измененията на EEG от 2000 г. в EEG от 2012 г. не били съществени. Следователно Комисията е можела да изрази различното си правно тълкуване в производство по член 108, параграф 1 ДФЕС, без да обременява жалбоподателите.

3. Трето правно основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на принципа на състезателното начало

- По-нататък жалбоподателите твърдят, че ответникът е приел обжалваното решение, без преди това да им даде възможност да изразят становище.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 16 април 2014 г. — Kronotex и др./Комисия

(Дело T-236/14)

(2014/C 223/20)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Kronotex GmbH & Co. KG (Хайлигенграбе, Германия), Kronoply GmbH (Хайлигенграбе) и K Face GmbH (Хайлигенграбе) (представители: Rechtsanwälte H. Janssen и G. Engel)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. по дело за държавни помощи SA.33995 (2013/С) — Подкрепа за електроенергията от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG и особеният компенсационен режим не представляват отпускане на държавни или контролирани от държавата ресурси. Всички релевантни за квалифицирането на тези мерки факти са били установени в предходното производство между Комисията и Федерална република Германия. Не би трябвало да има повече съмнения, които Комисията да установява в производство по член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾.

2. Второ правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и на принципа на правна сигурност

- В това отношение жалбоподателите твърдят, че Комисията не се е съобразила с член 108, параграф 1 ДФЕС и с принципа на правна сигурност, като е приложила производството за нова помощ по член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, вместо производството за съществуваща помощ по член 17 и следващите от Регламент № 659/1999, за да провери предварителната си преценка за EEG като помощ. В това отношение те посочват по-специално, че с решение от 22 май 2002 г. Комисията не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е било налице прехвърляне на държавни ресурси. Спрямо решението на Комисията от 22 май 2002 г. измененията на EEG от 2000 г. в EEG от 2012 г. не били съществени. Следователно Комисията е можела да изрази различното си правно тълкуване в производство по член 108, параграф 1 ДФЕС, без да обременява жалбоподателя.

3. Трето правно основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на принципа на изслушване

- По-нататък жалбоподателите твърдят, че ответникът е издал обжалваното решение, без преди това да им даде възможност да изразят становище.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 17 април 2014 г. — Steinbeis Papier/Комисия

(Дело T-237/14)

(2014/С 223/21)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Steinbeis Papier GmbH (Глюкшадт, Германия) (представители: Н. Janssen и G. Engel)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. по дело за държавни помощи SA.33995 (2013/C) — Подкрепа за електроенергията от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG и особенният компенсационен режим не представляват отпускане на държавни или контролирани от държавата ресурси. Всички релевантни за квалифицирането на тези мерки факти са били установени в предходното производство между Комисията и Федерална република Германия. Не би трябвало да има повече съмнения, които Комисията да установява в производство по член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾.

2. Второто правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и на принципа на правна сигурност

- В това отношение жалбоподателят твърди, че Комисията не се е съобразила с член 108, параграф 1 ДФЕС и с принципа на правна сигурност, като е приложила производството за нова помощ по член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, вместо производството за съществуваща помощ по член 17 и следващите от Регламент № 659/1999, за да провери предварителната си преценка за EEG като помощ. Във връзка с това той посочва по-специално, че с решение от 22 май 2002 г. Комисията не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е било налице прехвърляне на държавни ресурси. Спрямо решението на Комисията от 22 май 2002 г. измененията на EEG от 2000 г. в EEG от 2012 г. не били съществени. Следователно Комисията е можела да изрази различното си правно тълкуване в производство по член 108, параграф 1 ДФЕС, без да обременява жалбоподателя.

3. Трето правно основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на принципа на изслушване

- По-нататък жалбоподателят твърди, че ответникът е издал обжалваното решение, без преди това да му даде възможност да изрази становище.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 22 април 2014 г. от Jean-Pierre Bodson и др. срещу решение, постановено на 12 февруари 2014 г. от Съда на публичната служба по дело F-73/12, Bodson и др./ЕИБ

(Дело T-240/14 P)

(2014/C 223/22)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Jean-Pierre Bodson (Люксембург, Люксембург); Dalila Bundy (Косн-е-Ромен, Франция); Didier Dulieu (Руси-льо-Вилаж, Франция); Marie-Christel Heger (Носпелт, Люксембург); Evangelos Kourgias (Сенингерберг, Люксембург); Manuel Sutil (Люксембург); Patrick Vanhoudt (Гондеранж, Люксембург) и Henry von Blumenthal (Берем, Люксембург) (представител: L. Levi, avocat)

Друга страна в производството: Европейска инвестиционна банка

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 12 февруари 2014 г. по дело F-73/12,
- вследствие на това да уважи направените от жалбоподателите искания в първоинстанционното производство, а именно:
 - да отмени решенията за прилагане спрямо жалбоподателите на решението на Съвета на директорите на ЕИБ от 13 декември 2011 г., ограничаващо нарастването на заплатите до 2,8 %, и решението на Управителния комитет на ЕИБ от 14 февруари 2012 г. за въвеждане на таблица за класиране, предвиждаща намаляване с 1 % на заплатите, които решения се съдържат в извлеченията от платежната ведомост за април 2012 г., както и да се отменят по същия начин всички решения, които се съдържат в последвалите извлечения от платежната ведомост,
 - вследствие на което
 - да осъди ответника да заплати разликата във възнагражденията спрямо действието на предишния режим на заплати, която произтича от посочените по-горе решения на Съвета на директорите на ЕИБ от 13 декември 2012 г. и на Управителния комитет на ЕИБ от 14 февруари 2012 г.; тази разлика във възнагражденията следва да се увеличи с лихви за забава, считано от 12 април 2012 г. до настоящия момент и впоследствие начислявана на всяко 12-о число на месеца до окончателното изплащане, като лихвите са в размер на определения от ЕИБ лихвен процент плюс 3 пункта,
 - да осъди ответника да заплати обезщетения за претърпените поради загубата на покупателна способност вреди, които да се определят *ex aequo et bono*, и първоначално да бъдат в размер на 1,5 % от месечното възнаграждение на всеки от жалбоподателите,
 - да осъди ЕИБ да заплати всички съдебни разноски,
- да осъди ответника да заплати изцяло направените съдебни разноски пред двете инстанции.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага четири правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото правно основание е изведено от невземане предвид на разликата в естеството на трудовото правоотношение на договорно нает служител и трудовото правоотношение на постоянно наето длъжностно лице, от нарушение на основните условия на трудовото правоотношение и от нарушение на правната квалификация на Протокола към споразумението.
2. Второто правно основание е изведено от противоречие в решението на Съда на публичната служба и от изопачаване на данните по преписката.
3. Третото правно основание е изведено от нарушение на принципа на правна сигурност, принципа на забрана за прилагане с обратна сила, принципа на предвидимост, както и от изопачаването на данните по преписката.
4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на контрола за явна грешка в преценката и на задължението за мотивиране.

Жалба, подадена на 22 април 2014 г. от Jean-Pierre Bodson и др. срещу решение, постановено на 12 февруари 2014 г. от Съда на публичната служба по дело F-83/12, Bodson и др./ЕИБ

(Дело T-241/14 P)

(2014/C 223/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Jean-Pierre Bodson (Люксембург, Люксембург); Dalila Bundy (Косн-е-Ромен, Франция); Didier Dulieu (Руси-льо-Вилаж, Франция); Marie-Christel Heger (Носпелт, Люксембург); Evangelos Kourgias (Сенингерберг, Люксембург); Manuel Sutil (Люксембург); Patrick Vanhoudt (Гондеранж, Люксембург) и Henry von Blumenthal (Бергем, Люксембург) (представител: L. Levi, avocat)

Друга страна в производството: Европейска инвестиционна банка

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Съда на публичната служба от 12 февруари 2014 г. по дело F-83/12,
- съответно да уважи направените от жалбоподателите искания в първоинстанционното производство, а именно:
 - да отмени решенията за прилагане спрямо жалбоподателите на обезщетения съгласно новата система на функциониране, произтичаща от решението от 14 декември 2010 г. на Съвета на директорите и от решенията от 9 ноември 2010 г. и от 16 ноември 2011 г. на Управителния комитет, като индивидуалното решение за прилагане се съдържа в известието от април 2012 г., доведено до знанието на заинтересованите лица не по-рано от 22 април 2012 г.,
 - вследствие на което,
 - да осъди ответника да заплати разликата във възнагражденията спрямо действието на предишния премиален режим, която произтича от решението от 14 декември 2010 г. на Съвета на директорите и решенията от 9 ноември 2010 г. и 16 ноември 2011 г.; тази разлика във възнагражденията следва да се увеличи с лихви за забава, считано от 22 април 2012 г. до окончателното изплащане, като лихвите са в размер на определения от ЕЦБ лихвен процент плюс 3 пункта,
 - да осъди ответника да заплати обезщетения за претърпените поради загубата на покупателна способност вреди, които да се определят *ex aequo et bono* и първоначално да бъдат в размер на 1,5 % от месечното възнаграждение на всеки от жалбоподателите,
 - ако ответникът не представи сам следните документи, да му бъдат изискани в рамките на процесуално-организационните действия:
 - протокол от заседанието на Съвета на директорите на ЕИБ от 13 декември 2011 г.,
 - проектите, изготвени от отдел „Човешки ресурси“ на 22 юни 2011 г. (RH/P&O/2011-119), на 20 октомври 2011 г. (RH/P&O/2011-74) и на 25 януари 2012 г.,
 - да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски,
- да осъди ответника да заплати изцяло направените съдебни разноски пред двете инстанции.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите излагат пет правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото правно основание е изведено от нередност в процедурата, тъй като Съдът на публичната служба е отказал да извърши поисканите от жалбоподателите процесуално-организационни действия.
2. Второто правно основание е изведено от невземане предвид на разликата в естеството на трудово правоотношение на договорно нает служител и трудово правоотношение на постоянно наето длъжностно лице, от нарушение на основните условия на трудовото правоотношение, от нарушение на правната квалификация на Протокола към споразумението, от изопачаване на данните по преписката и от нарушаване от съда на задължението му за мотивиране.
3. Третото правно основание е изведено от нарушение на придобитите права и на оправданите правни очаквания, както и от нарушение на задължението за мотивиране.
4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на принципа на правна сигурност, принципа за забрана за прилагане с обратна сила, принципа на предвидимост, както и от нарушение на задължението за полагане на грижа и на задължението за мотивиране.
5. Петото правно основание е изведено от нарушение на контрола за явна грешка в преценката и от изопачаването на данните по преписката.

Жалба, подадена на 24 април 2014 г. — Люксембург/Комисия

(Дело Т-258/14)

(2014/С 223/24)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Велико херцогство Люксембург (представители: L. Delvaux, подпомаган от P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck, avocats, и D. Slater, solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,
- да отмени решението на Комисията от 24 март 2014 г., с което се изисква от Люксембург да представи информация относно практиката по приемане на предварителни решения в данъчната област,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска да се отмени Решение С (2014) 1986 окончателен на Комисията, с което на основание член 10, параграф 3 от Регламент № 659/1999 ⁽¹⁾ Комисията изисква от жалбоподателя да представи списък на всички предварителни решения, приети през 2010 г., 2011 г. и 2012 г., относно люксембургските предприятия, които са част от група или правна структура, включваща едно или повече предприятия, разположени извън Велико херцогство Люксембург.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 10 от Регламент № 659/1999 и на правото на защита, доколкото Комисията не разполага с изискуемата минимална информация, за да обоснове съдържащите се в разпореждането искания за информация, тъй като правомощията ѝ за разследване зависят от предварителното събиране на достатъчна фактическа и обективна информация, която може да породи основателни подозрения относно съществуването на нарушение. Жалбоподателят твърди, че по този начин Комисията всъщност е направила „подготвително искане за представяне на информация“, което е несъвместимо с правото на защита.
2. Второто правно основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото: i) няма връзка между информацията, с която Комисията вече разполага и естеството и обхвата на поисканата от жалбоподателя информация, и ii) разпореждането да се представи информация надхвърля границите на подходящото и необходимото за постигане на преследваните от Комисията цели.
3. Третото правно основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране в достатъчна степен, тъй като Комисията не е изложила нито основанията, обосноваващи обжалваното разпореждане, нито е посочила ясно предположенията, които възнамерява да провери.
4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на членове 4 ДЕС и 5 ДЕС и от незачитане на компетентността на държавите членки в областта на прякото данъчно облагане.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ, L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 24 април 2014 г. — Люксембург/Комисия

(Дело Т-259/14)

(2014/С 223/25)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Велико херцогство Люксембург (представители: L. Delvaux, подпомаган от P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck, avocats, и D. Slater, solicitor)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,
- да отмени решение на Комисията от 24 март 2014 г., с което от Люксембург се изисква да представи информация относно режима на облагане на доходите от интелектуална собственост,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска да се отмени решение C (2014) 1987 final на Комисията, с което на основание член 10, параграф 3 от Регламент № 659/1999 ⁽¹⁾, от жалбоподателя се изисква да представи информация относно режима на облагане на доходите от интелектуална собственост.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания, които в основната си част са идентични или сходни с посочените в рамките на дело T — 258/14, Люксембург/Комисия.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ, L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 25 април 2014 г. — Vattenfall Europe Mining и др./Комисия

(Дело T-260/14)

(2014/C 223/26)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Vattenfall Europe Mining AG (Котбус, Германия), Vattenfall Europe Sales GmbH (Хамбург, Германия) и Vattenfall GmbH (Берлин, Германия) (представители: R. Karpenstein и C. Johann, Rechtsanwälte)

Отвeтник: Европейска Комисия

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- на основание член 264 ДФЕС да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. в процедурата относно държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) — Германия, подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители (C (2013) 4424 окончателен),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три правни основания.

1. Първо правно основание: не са използвани ресурси на държава по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

По първото правно основание жалбоподателите твърдят, че Комисията неправилно е приела, че в рамките на финансовите потоци, предвидени с Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“), са използвани „ресурси на държава членка“ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

- Поставянето в по-благоприятно положение със закон без използване на държавни ресурси не било достатъчно, за да е налице хипотезата на държавна помощ. Що се отнася до допълнителната такса по EEG, изискването да са използвани държавни ресурси не било изпълнено, тъй като таксата се заплащала единствено от субекти на частното право, а събраните ресурси не можело да се разглеждат като ресурси на държавата поради липсата на постоянен контрол и на свързаната с това възможност за разпореждане с тях.

- Изключено било да е налице държавен контрол върху самата допълнителна такса по EEG, най-малкото защото размерът ѝ се определял не от държавни органи, а от цената на електроенергията на борсата и от количеството предлагана там електроенергия от възобновяеми източници. Освен това държавата нямала възможност за влияние върху отношенията между доставчиците на енергия и крайните потребители на петия етап от компенсационния механизъм по EEG. Прехвърлянето на разходите тук се осъществявало в рамките на правоотношение, което се урежда изцяло от частното право.
- Следователно, поради задължителната връзка между квалифицирането на допълнителната такса по EEG и намаляването на допълнителната такса за енергоемките потребители изискваният държавен контрол не бил налице и що се отнася до т.нар. компенсационен режим по EEG. Не можело да се приеме, че такъв контрол е налице поради това, че решението относно контрола се взема от Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Федерална служба по икономика и контрол върху износа), тъй като на тази служба били възложени просто изпълнителни, съответно установителни функции.
- Освен това с намаляването на допълнителната такса за енергоемките потребители държавата не се отказвала от ресурси, които иначе би могла да получи. Поради особената организация на компенсационния механизъм по EEG намаляването на допълнителната такса не водело до спад на общите приходи от допълнителната такса по EEG. Напротив, намаленията на допълнителната такса за енергоемките потребители се компенсирали чрез по-високите допълнителни такси за всеки доставен киловатчас електроенергия за непривилегирвани крайни потребители.

2. Второ правно основание: не е налице селективно предимство по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

По второто правно основание жалбоподателите твърдят, че противно на приетото от Комисията, т.нар. особен компенсационен режим по EEG не предвижда селективно предимство по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. Разграничението между енергоемки и неенергоемки потребители се дължало на логиката на режима на допълнителната такса по EEG и затова поначало не било селективно. Намаляването на таксата за енергоемките потребители просто компенсирало особените вреди за тези потребители от събираната съобразно потреблението допълнителна такса по EEG.

3. Трето правно основание: липса на (риск от) нарушаване на конкуренцията или засягане на търговията.

По третото правно основание жалбоподателите твърдят, че особенният компенсационен режим не нарушава конкуренцията, нито създава риск от нарушаването ѝ, и не засяга търговията между държавите членки.

Жалба, подадена на 28 април 2014 г. — Hydro Aluminium Rolled Products и др./Комисия

(Дело T-263/14)

(2014/C 223/27)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Гревенбройх, Германия), Aluminium Norf GmbH (Нойс, Германия) и Trimet Aluminium SE (Есен, Германия) (представители: U. Karpenstein и C. Johann, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- на основание на член 264 ДФЕС да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. в процедурата относно държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) — Германия, подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, C (2013) 4424 окончателен,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две правни основания.

1. Първо правно основание: не са използвани ресурси на държава членка по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

По първото правно основание жалбоподателите твърдят, че Комисията неправилно е приела, че в рамките на финансовите потоци, предвидени с Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „ЕЕГ“), са използвани „ресурси на държава членка“ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

- Комисията неправилно приела, че в рамките на финансовите потоци, предвидени с ЕЕГ, са използвани ресурси на държава членка по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.
- Допълнителната такса по ЕЕГ се заплаща само от частни лица. Освен това събраните ресурси не можели да бъдат считани за държавни. По отношение както на допълнителната такса по ЕЕГ, така и на намалението ѝ в полза на енергоемките потребители липсвал изискваният постоянен държавен контрол и свързаната с него възможност за действителен достъп от страна на органите.
- Във всички случаи с намаляването на допълнителната такса за енергоемките потребители държавата не се отказвала от приходи, които иначе можела да събере. Средствата за намалението се осигурявали само от частни ресурси, и по-специално от по-високите допълнителни такси за всеки доставен киловатчас електроенергия за непривилегирани крайни потребители. Поради това т.нар. особен компенсационен режим по ЕЕГ не водел до спад на общите приходи от допълнителната такса по ЕЕГ, а само до вътрешното преразпределение на разходите.

2. Второ правно основание: не е налице селективно поставяне в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

По второто правно основание жалбоподателите твърдят, че противно на считаното от Комисията, т.нар. особен компенсационен режим по ЕЕГ не предвижда селективно поставяне в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. Разграничението между енергоемки и неенергоемки потребители се дължало на логиката на режима на допълнителната такса по ЕЕГ и затова поначало не било селективно.

Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Schumacher Packaging/Комисия

(Дело T-265/14)

(2014/C 223/28)

Език на производството: немски

Страни

Ищец/Жалбоподател: Schumacher Packaging GmbH (Шварценберг, Германия) (представители: Rechtsanwälte H. Janssen и G. Engel)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. по дело за държавни помощи SA.33995 (2013/C) — Подкрепа за електроенергията от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по ЕЕГ за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

— Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „ЕЕГ“) допълнителна такса по ЕЕГ и особеният компенсационен режим не представляват отпускане на държавни или контролирани от държавата ресурси. Всички релевантни за квалифицирането на тези мерки факти са били установени в предходното производство между Комисията и Федерална република Германия. Не би трябвало да има повече съмнения, които Комисията да установява в производство по член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾.

2. Второто правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и на принципа на правна сигурност

— В това отношение жалбоподателят твърди, че Комисията не се е съобразила с член 108, параграф 1 ДФЕС и с принципа на правна сигурност, като е приложила производството за нова помощ по член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, вместо производството за съществуваща помощ по член 17 и следващите от Регламент № 659/1999, за да провери предварителната си преценка за ЕЕГ като помощ. Във връзка с това той посочва по-специално, че с решение от 22 май 2002 г. Комисията не е квалифицирала ЕЕГ от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е било налице прехвърляне на държавни ресурси. Спрямо решението на Комисията от 22 май 2002 г. измененията на ЕЕГ от 2000 г. в ЕЕГ от 2012 г. не били съществени. Следователно Комисията е можела да изрази различното си правно тълкуване в производство по член 108, параграф 1 ДФЕС, без да обременява жалбоподателя.

3. Трето правно основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на принципа на изслушване

— По-нататък жалбоподателят твърди, че ответникът е издал обжалваното решение, без преди това да му даде възможност да изрази становище.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Grupa Azoty АТТ Polymers/Комисия

(Дело Т-270/14)

(2014/С 223/29)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Grupa Azoty АТТ Polymers GmbH (Губен, Германия) (представители: Rechtsanwälte H. Janssen и S. Kobes)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. по дело държавна помощ SA.33995 (2013/С) — Подкрепа за електроенергията от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по ЕЕГ за енергоемките потребители,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

— Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „ЕЕГ“) допълнителна такса по ЕЕГ и особеният компенсационен режим не представляват отпускане на държавни или контролирани от държавата ресурси. Всички релевантни за квалифицирането на тези мерки факти са били установени в досъдебната процедура със страни Комисията и Федерална република Германия. Повече няма съмнения, които Комисията да е длъжна да установява в производство по член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾.

2. Второто правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и на принципа на правна сигурност

— В това отношение жалбоподателят твърди, че Комисията не се е съобразила с член 108, параграф 1 ДФЕС и с принципа на правна сигурност, като е приложила производството за нова помощ по член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, вместо производството за съществуваща помощ по член 17 и следващите от Регламент № 659/1999, за да провери оценката на EEG като помощ. В това отношение той посочва по-специално, че с решение от 22 май 2002 г. Комисията не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е налице прехвърляне на държавни ресурси. Спрямо решението на Комисията от 22 май 2002 г. измененията на EEG от 2000 г. в EEG от 2012 г. не били съществени. Следователно Комисията е можела да изрази различното си правно тълкуване в производство по член 108, параграф 1 ДФЕС, без да обременява жалбоподателя.

3. Третото правно основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на правото на изслушване

— По-нататък жалбоподателят твърди, че ответникът е издал обжалваното решение, без преди това да му даде възможност да изрази становище.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Styron Deutschland/Комисия

(Дело T-271/14)

(2014/C 223/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Styron Deutschland GmbH (Шкопау, Германия) (представители: H. Janssen и S. Kobes, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година по дело държавна помощ SA.33995 (2013/C) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

— Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG и особеният компенсационен режим не представляват отпускане на държавни или контролирани от държавата ресурси. Всички релевантни за квалифицирането на тези мерки факти са били установени в досъдебната процедура със страни Комисията и Федерална република Германия. Повече няма съмнения, които Комисията да е длъжна да установява в производството по член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾.

2. Второ правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и на принципа на правна сигурност

— В това отношение жалбоподателят твърди, че Комисията не се е съобразила с член 108, параграф 1 ДФЕС и с принципа на правна сигурност, като е прибягнала до производството за нова помощ по член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, вместо до производството за съществуваща помощ по член 17 и следващите от Регламент № 659/1999, за да провери предварителната си оценка на EEG като помощ. В това отношение той по-специално посочва, че с решение от 22 май 2002 г. Комисията не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е налице прехвърляне на държавни ресурси. В сравнение с решението на Комисията от 22 май 2002 г. измененията на EEG от 2000 г. в EEG от 2012 г. не са били съществени. Следователно Комисията е можела да изрази различното си правно тълкуване в производство по член 108, параграф 1 ДФЕС, без да обременява жалбоподателя.

3. Трето правно основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на принципа на състезателното начало

— По-нататък жалбоподателят твърди, че ответникът е приел обжалваното решение, без преди това да му даде възможност да изрази становище.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — P-D Glasseiden и др./Комисия

(Дело T-272/14)

(2014/С 223/31)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: P-D Glasseiden GmbH Oschatz (Ошац, Германия), P-D Interglas Technologies GmbH (Ербах, Германия), P-D Industriegesellschaft mbH, Glasfaser Brattendorf (Wilsdruff STT Grumbach, Германия) и Glashütte Freital GmbH (Фрайтал, Германия) (представители: H. Janssen и G. Engel, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година по дело държавна помощ SA.33995 (2013/С) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

— Жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG и особеният компенсационен режим не представляват отпускане на държавни или контролирани от държавата ресурси. Всички релевантни за квалифицирането на тези мерки факти са били установени в досъдебната процедура със страни Комисията и Федерална република Германия. Повече няма съмнения, които Комисията да е длъжна да установява в производството по член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾.

2. Второ правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и на принципа на правна сигурност

— В това отношение жалбоподателите твърдят, че Комисията не се е съобразила с член 108, параграф 1 ДФЕС и с принципа на правна сигурност, като е прибегнала до производството за нова помощ по член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, вместо до производството за съществуваща помощ по член 17 и следващите от Регламент № 659/1999, за да провери предварителната си оценка на EEG като помощ. В това отношение те по-специално посочват, че с решение от 22 май 2002 г. Комисията не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е налице прехвърляне на държавни ресурси. В сравнение с решението на Комисията от 22 май 2002 г. измененията на EEG от 2000 г. в EEG от 2012 г. не са били съществени. Следователно Комисията е можела да изрази различното си правно тълкуване в производство по член 108, параграф 1 ДФЕС, без да обременява жалбоподателите.

3. Трето правно основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на принципа на състезателното начало

— По-нататък жалбоподателите твърдят, че ответникът е приел обжалваното решение, без преди това да им даде възможност да изразят становище.

(¹) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Lech-Stahlwerke/Комисия

(Дело T-274/14)

(2014/C 223/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Lech-Stahlwerke GmbH (Майтинген, Германия) (представители: I. Zenke и T. Heymann Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение 2014/C 37/07 на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. за откриване на процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС, относно подкрепата за електроенергия от възобновяеми източници, уредена в Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien in der Fassung (Законът за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) от 25 октомври 2008 г., изменен с член 5 от Закона от 20 декември 2012 г., и относно намалената допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, доколкото посочената намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, какъвто е и жалбоподателят, се определя като предоставяне на по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС и временно се обявява за несъвместима с вътрешния пазар,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС — липса на държавна помощ

— Жалбоподателят твърди, че като цяло механизмът за подкрепа, предвиден в Gesetzes für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“), и по-специално особенният компенсационен режим за енергоемките потребители не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като няма пряко или непряко прехвърляне на държавни ресурси. Подкрепата се финансирала само от частни източници, чиито финансови потоци не се контролирали от държавата.

2. Второ правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС — липса на селективно поставяне в по-благоприятно положение на енергоемките потребители
 - Жалбоподателят твърди също и че особеният компенсационен режим не поставя в по-благоприятно положение енергоемките потребители. От една страна, на посочените потребители не се предоставяло каквото и да било предимство, което иначе те не биха могли да получат при нормални пазарни условия, тъй като операторите по EEG трябвало да продават електроенергията си на пазарни цени, по отношение на които нямало предвидена допълнителна такса по EEG. От друга страна, особеният компенсационен режим се прилагал за енергоемките потребители, които единствени били застрашени от загуба на международна конкурентоспособност поради допълнителната такса по EEG, без да се прави разлика в зависимост от техния производствен сектор.
3. Трето правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС — във всички случаи съвместимост с вътрешния пазар
 - Дори и обаче да представлявал помощ, особеният компенсационен режим във всички случаи бил съвместим с вътрешния пазар и с правилата относно държавните помощи по член 107, параграф 3, букви б) и в) с оглед на целта, която преследвал и която съответствала на интересите на Общността, а именно за опазване на околната среда и климата, като същевременно гарантирал устойчива и стабилна европейска икономика.

Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Drahtwerk St. Ingbert и др./Комисия

(Дело T-275/14)

(2014/С 223/33)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (Санкт Ингберт, Германия) DWK Drahtwerk Köln GmbH (Кьолн, Германия), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Фьолклинген, Германия), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Дилинген, Германия), Stahlguss Saar GmbH (Санкт Ингберт) и Zentralkokerei Saar GmbH (Дилинген) (представители: S. Altenschmidt и H. Janssen, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година по дело държавна помощ SA.33995 (2013/С) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG и особеният компенсационен режим не представляват отпускане на държавни или контролирани от държавата ресурси. Всички релевантни за квалифицирането на тези мерки факти са били установени в досъдебната процедура със страни Комисията и Федерална република Германия. Повече няма съмнения, които Комисията да е длъжна да установява в производството по член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾.

2. Второ правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и на принципа на правна сигурност

— В това отношение жалбоподателите твърдят, че Комисията не се е съобразила с член 108, параграф 1 ДФЕС и с принципа на правна сигурност, като е прибягнала до производството за нова помощ по член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, вместо до производството за съществуваща помощ по член 17 и следващите от Регламент № 659/1999, за да провери предварителната си оценка на EEG като помощ. В това отношение те по-специално посочват, че с решение от 22 май 2002 г. Комисията не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е налице прехвърляне на държавни ресурси. В сравнение с решението на Комисията от 22 май 2002 г. измененията на EEG от 2000 г. в EEG от 2012 г. не са били съществени. Следователно Комисията е можела да изрази различното си правно тълкуване в производство по член 108, параграф 1 ДФЕС, без да обременява жалбоподателите.

3. Трето правно основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на принципа на състезателното начало

— По-нататък жалбоподателите твърдят, че ответникът е приел обжалваното решение, без преди това да им даде възможност да изразят становище.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Flachglas Torgau и др./Комисия

(Дело T-276/14)

(2014/C 223/34)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Flachglas Torgau GmbH (Торгау, Германия) Saint-Gobain Isover G+H AG (Лудвигсхафен ам Райн, Германия) и Saint-Gobain Oberland AG (Бад Вурцах, Германия) (представители: S. Altenschmidt и H. Janssen, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година по дело държавна помощ SA.33995 (2013/C) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

— Жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG и особеният компенсационен режим не представляват отпускане на държавни или контролирани от държавата ресурси. Всички релевантни за квалифицирането на тези мерки факти са били установени в досъдебната процедура със страни Комисията и Федерална република Германия. Повече няма съмнения, които Комисията да е длъжна да установява в производството по член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾.

2. Второ правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и на принципа на правна сигурност

— В това отношение жалбоподателите твърдят, че Комисията не се е съобразила с член 108, параграф 1 ДФЕС и с принципа на правна сигурност, като е прибягнала до производството за нова помощ по член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, вместо до производството за съществуваща помощ по член 17 и следващите от Регламент № 659/1999, за да провери предварителната си оценка на EEG като помощ. В това отношение те по-специално посочват, че с решение от 22 май 2002 г. Комисията не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е налице прехвърляне на държавни ресурси. В сравнение с решението на Комисията от 22 май 2002 г. измененията на EEG от 2000 г. в EEG от 2012 г. не са били съществени. Следователно Комисията е можела да изрази различното си правно тълкуване в производство по член 108, параграф 1 ДФЕС, без да обременява жалбоподателите.

3. Трето правно основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на принципа на състезателното начало

— По-нататък жалбоподателите твърдят, че ответникът е приел обжалваното решение, без преди това да им даде възможност да изразят становище.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Sabic Polyolefine/Комисия

(Дело T-279/14)

(2014/С 223/35)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Sabic Polyolefine GmbH (Гелзенкирхен, Германия) (представители: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen и T. Woltering, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. за откриване на официална процедура по разследване по дело държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС и член 108 ДФЕС поради неправилно квалифициране на особения компенсационен режим

— Жалбоподателят посочва, че решението за откриване на процедурата нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108 ДФЕС и член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG не представлява предоставяне на държавни ресурси, а намаляването на допълнителната такса по EEG за енергоемките потребители не представлява отказ от държавни ресурси.

- В това отношение той твърди, че Комисията основава проверката си на нови разграничителни параметри, които са несъвместими с принципите на досегашната съдебна практика. По-специално тя напълно се отказва от критерия за конкретна разпоредителна власт на държавните органи, необходим според постоянната съдебна практика за квалифицирането като държавен ресурс, и приема за достатъчно, че законодателят въздейства върху финансовите потоци между частноправните субекти и чрез регулаторни органи се следи за спазването на законовите изисквания от тези субекти.
 - Освен това Комисията е обвързана от решението си, с което не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е налице прехвърляне на държавни ресурси и следователно неправилно е квалифицирала EEG от 2012 г. като нова неправомерно въведена схема за държавна помощ.
 - Комисията също така не е направила достатъчно задълбочена проверка и поради това не е приела, че изключението за енергоемките потребители е обосновано с оглед целта, същността, съответно вътрешната структура на EEG от 2012 г. и следователно не представлява селективно предимство.
2. Второ правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и членове 18 и 19 от Регламент № 659/1999 поради непредлагане на подходящи мерки
- В това отношение жалбоподателят твърди, че във всеки случай при проверката на EEG от 2012 г. Комисията е следвало да приложи процедурата за съществуваща помощ по член 108, параграф 1 ДФЕС и по членове 17 — 19 от Регламент № 659/1999 и преди откриването на официална процедура по разследване да предложи на Германия подходящи мерки, вместо с квалифицирането на EEG от 2012 г. като нова помощ, за която не е отправено уведомление, да излага участниците на пазара на значителни икономически рискове.
3. Трето правно основание: нарушение на правото на изслушване
- Освен това жалбоподателят посочва, че при всички случаи Комисията е следвало да го изслуша преди да приеме решение с толкова сериозни правни последици.
4. Четвърто правно основание: недостатъчно мотивиране
- На последно място жалбоподателят посочва, че по съществени въпроси решението за откриване на процедурата не е достатъчно мотивирано.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Ineos Manufacturing Deutschland и др./Комисия

(Дело T-280/14)

(2014/C 223/36)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Ineos Manufacturing Deutschland GmbH (Кьолн, Германия), Ineos Phenol GmbH (Гладбек, Германия) и Ineos Vinyls Deutschland GmbH (Вилхелмсхафен, Германия) (представители: С. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen и T. Woltering, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. за откриване на официална процедура по разследване по дело държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС и член 108 ДФЕС поради неправилно квалифициране на особения компенсационен режим
 - Жалбоподателите посочват, че решението за откриване на процедурата нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108 ДФЕС и член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG не представлява предоставяне на държавни ресурси, а намаляването на допълнителната такса по EEG за енергоемките потребители не представлява отказ от държавни ресурси.
 - В това отношение те твърдят, че Комисията основава проверката си на нови разграничителни параметри, които са несъвместими с принципите на досегашната съдебна практика. По-специално тя напълно се отказва от критерия за конкретна разпоредителна власт на държавните органи, необходим според постоянната съдебна практика за квалифицирането като държавен ресурс, и приема за достатъчно, че законодателят въздейства върху финансовите потоци между частноправните субекти и че чрез регулаторни органи се следи за спазването на законовите изисквания от тези субекти.
 - Освен това Комисията е обвързана от решението си, с което не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е налице прехвърляне на държавни ресурси, и следователно неправилно е квалифицирала EEG от 2012 г. като нова, неправомерно въведена схема за държавна помощ.
 - Комисията също така не е направила достатъчно задълбочена проверка и поради това не е приела, че изключението за енергоемките потребители е обосновано с оглед целта, същността, съответно вътрешната структура на EEG от 2012 г., и следователно не представлява селективно предимство.
2. Второ правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и членове 18 и 19 от Регламент № 659/1999 поради предлагане на подходящи мерки
 - В това отношение жалбоподателите твърдят, че във всеки случай при проверката на EEG от 2012 г. Комисията е следвало да приложи процедурата за съществуваща помощ по член 108, параграф 1 ДФЕС и по членове 17 — 19 от Регламент № 659/1999 и преди откриването на официалната процедура по разследване да предложи на Германия подходящи мерки, вместо с квалифицирането на EEG от 2012 г. като нова помощ, за която не е отправено уведомление, да излага участниците на пазара на значителни икономически рискове.
3. Трето правно основание: нарушение на правото на изслушване
 - Освен това жалбоподателите посочват, че при всички случаи Комисията е следвало да ги изслуша преди да приеме решение с толкова сериозни правни последици.
4. Четвърто правно основание: недостатъчно мотивиране
 - На последно място жалбоподателите посочват, че по съществени въпроси решението за откриване на процедурата не е достатъчно мотивирано.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Fels-Werke/Комисия

(Дело T-281/14)

(2014/C 223/37)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Fels-Werke GmbH (Гослар, Германия) (представители: С. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen и T. Woltering, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. за откриване на официална процедура по разследване по дело държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС и член 108 ДФЕС поради неправилно квалифициране на особения компенсационен режим
 - Жалбоподателят посочва, че решението за откриване на процедурата нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108 ДФЕС и член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG не представлява предоставяне на държавни ресурси, а намаляването на допълнителната такса по EEG за енергоемките потребители не представлява отказ от държавни ресурси.
 - В това отношение той твърди, че Комисията основава проверката си на нови разграничителни параметри, които са несъвместими с принципите на досегашната съдебна практика. По-специално тя напълно се отказва от критерия за конкретна разпоредителна власт на държавните органи, необходим според постоянната съдебна практика за квалифицирането като държавен ресурс, и приема за достатъчно, че законодателят въздейства върху финансовите потоци между частноправните субекти и че чрез регулаторни органи се следи за спазването на законите изисквания от тези субекти.
 - Освен това Комисията е обвързана от решението си, с което не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е налице прехвърляне на държавни ресурси, и следователно неправилно е квалифицирала EEG от 2012 г. като нова, неправомерно въведена схема за държавна помощ.
 - Комисията също така не е направила достатъчно задълбочена проверка и поради това не е приела, че изключението за енергоемките потребители е обосновано с оглед целта, същността, съответно вътрешната структура на EEG от 2012 г., и следователно не представлява селективно предимство.
2. Второ правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и членове 18 и 19 от Регламент № 659/1999 поради непредлагане на подходящи мерки
 - В това отношение жалбоподателят твърди, че във всеки случай при проверката на EEG от 2012 г. Комисията е следвало да приложи процедурата за съществуваща помощ по член 108, параграф 1 ДФЕС и по членове 17 — 19 от Регламент № 659/1999 и преди откриването на официалната процедура по разследване да предложи на Германия подходящи мерки, вместо с квалифицирането на EEG от 2012 г. като нова помощ, за която не е отправено уведомление, да излага участниците на пазара на значителни икономически рискове.
3. Трето правно основание: нарушение на правото на изслушване
 - Освен това жалбоподателят посочва, че при всички случаи Комисията е следвало да го изслуша преди да приеме решение с толкова сериозни правни последици.
4. Четвърто правно основание: недостатъчно мотивиране
 - На последно място жалбоподателят посочва, че по съществени въпроси решението за откриване на процедурата не е достатъчно мотивирано.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Bayer MaterialScience/Комисия

(Дело T-282/14)

(2014/C 223/38)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bayer MaterialScience AG (Леверкузен, Германия) (представители: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen и T. Woltering, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. за откриване на официална процедура по разследване по дело държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС и член 108 ДФЕС поради неправилно квалифициране на особения компенсационен режим
 - Жалбоподателят посочва, че решението за откриване на процедурата нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108 ДФЕС и член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО⁽¹⁾, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG не представлява предоставяне на държавни ресурси, а намаляването на допълнителната такса по EEG за енергоемките потребители не представлява отказ от държавни ресурси.
 - В това отношение той твърди, че Комисията основава проверката си на нови разграничителни параметри, които са несъвместими с принципите на досегашната съдебна практика. По-специално тя напълно се отказва от критерия за конкретна разпоредителна власт на държавните органи, необходим според постоянната съдебна практика за квалифицирането като държавен ресурс, и приема за достатъчно, че законодателят въздейства върху финансовите потоци между частноправните субекти и че чрез регулаторни органи се следи за спазването на законите изисквания от тези субекти.
 - Освен това Комисията е обвързана от решението си, с което не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е налице прехвърляне на държавни ресурси, и следователно неправилно е квалифицирала EEG от 2012 г. като нова, неправомерно въведена схема за държавна помощ.
 - Комисията също така не е направила достатъчно задълбочена проверка и поради това не е приела, че изключението за енергоемките потребители е обосновано с оглед целта, същността, съответно вътрешната структура на EEG от 2012 г., и следователно не представлява селективно предимство.
2. Второ правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и членове 18 и 19 от Регламент № 659/1999 поради непредлагане на подходящи мерки
 - В това отношение жалбоподателят твърди, че във всеки случай при проверката на EEG от 2012 г. Комисията е следвало да приложи процедурата за съществуваща помощ по член 108, параграф 1 ДФЕС и по членове 17 — 19 от Регламент № 659/1999 и преди откриването на официалната процедура по разследване да предложи на Германия подходящи мерки, вместо с квалифицирането на EEG от 2012 г. като нова помощ, за която не е отправено уведомление, да излага участниците на пазара на значителни икономически рискове.
3. Трето правно основание: нарушение на правото на изслушване
 - Освен това жалбоподателят посочва, че при всички случаи Комисията е следвало да го изслуша преди да приеме решение с толкова сериозни правни последици.

4. Четвърто правно основание: недостатъчно мотивиране

- На последно място жалбоподателят посочва, че по съществени въпроси решението за откриване на процедурата не е достатъчно мотивирано.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Advansa и др./Комисия

(Дело T-283/14)

(2014/C 223/39)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Advansa GmbH (Хам, Германия) Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH (Ибенбюрен, Германия), Aurubis AG (Хамбург, Германия), SABW GmbH (Герстхофен, Германия), CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen (Битерфелд-Волфен, Германия), CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG (Битерфелд-Волфен), Clariant Produkte (Германия) GmbH (Франкфурт на Майн, Германия), Dow Olefinverbund GmbH (Шкопау, Германия), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Щале, Германия), Dralon GmbH (Дормаген, Германия), Ems-Chemie (Ноймюнстер) GmbH & Co. KG (Ноймюнстер, Германия), Hahl Filaments GmbH (Мундеркинген, Германия), ISP Marl GmbH (Марл, Германия), Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen (Бад Зоден ам Таунус, Германия), Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter (Бад Зоден ам Таунус), Nabaltec AG (Швандорф, Германия), Siltronic AG (Мюнхен, Германия), Trevira GmbH (Бобинген, Германия), Wacker Chemie AG (Мюнхен, Германия) и Westfalen Industriegase GmbH (Мюнстер, Германия) (представители: С. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen и T. Woltering, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. за откриване на официална процедура по разследване по дело държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС и член 108 ДФЕС поради неправилно квалифициране на особения компенсационен режим

- Жалбоподателите посочват, че решението за откриване на процедурата нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108 ДФЕС и член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG не представлява предоставяне на държавни ресурси, а намаляването на допълнителната такса по EEG за енергоемките потребители не представлява отказ от държавни ресурси.

- В това отношение те твърдят, че Комисията основава проверката си на нови разграничителни параметри, които са несъвместими с принципите на досегашната съдебна практика. По-специално тя напълно се отказва от критерия за конкретна разпоредителна власт на държавните органи, необходим според постоянната съдебна практика за квалифицирането като държавен ресурс, и приема за достатъчно, че законодателят въздейства върху финансовите потоци между частноправните субекти и че чрез регулаторни органи се следи за спазването на законите изисквания от тези субекти.

- Освен това Комисията е обвързана от решението си, с което не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е налице прехвърляне на държавни ресурси, и следователно неправилно е квалифицирала EEG от 2012 г. като нова, неправомерно въведена схема за държавна помощ.
 - Комисията също така не е направила достатъчно задълбочена проверка и поради това не е приела, че изключението за енергоемките потребители е обосновано с оглед целта, същността, съответно вътрешната структура на EEG от 2012 г., и следователно не представлява селективно преимущество.
2. Второ правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и членове 18 и 19 от Регламент № 659/1999 поради непредлагане на подходящи мерки
- В това отношение жалбоподателите твърдят, че във всеки случай при проверката на EEG от 2012 г. Комисията е следвало да приложи процедурата за съществуваща помощ по член 108, параграф 1 ДФЕС и по членове 17 — 19 от Регламент № 659/1999 и преди откриването на официалната процедура по разследване да предложи на Германия подходящи мерки, вместо с квалифицирането на EEG от 2012 г. като нова помощ, за която не е отправено уведомление, да излага участниците на пазара на значителни икономически рискове.
3. Трето правно основание: нарушение на правото на изслушване
- Освен това жалбоподателите посочват, че при всички случаи Комисията е следвало да ги изслуша преди да приеме решение с толкова сериозни правни последици.
4. Четвърто правно основание: недостатъчно мотивиране
- На последно място жалбоподателите посочват, че по съществени въпроси решението за откриване на процедурата не е достатъчно мотивирано.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — *Wirtschaftsvereinigung Stahl* и др./Комисия

(Дело Т-285/14)

(2014/С 223/40)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: *Wirtschaftsvereinigung Stahl* (Дюселдорф, Германия), *Benteler Steel/Tube GmbH* (Падерборн), *BGH Edelstahl Freital GmbH* (Фрайтал), *BGH Edelstahl Siegen GmbH* (Зийген), *BGH Edelstahl Lippendorf GmbH* (Липендорф), *Buderus Edelstahl Schmiedetechnik GmbH* (Вешлар), *ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH* (Рийза), *Friedr. Lohmann GmbH Werk für Spezial- & Edelstähle* (Витен), *Outokumpu Nirosta GmbH* (Крефелд), *Peiner Träger GmbH* (Пайне), *ThyssenKrupp Steel Europe AG* (Дуисбург), *ThyssenKrupp Rasselstein GmbH* (Андернах), *ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH* (Гелзенкирхен), *Pruna Betreiber GmbH* (Грюнвалд), *ThyssenKrupp Gerlach GmbH* (Хомбург), *ThyssenKrupp Federn und Stabilisatoren GmbH* (Харен), *Salzgitter Mannesmann Rohr Sachsen GmbH* (Цайтхайн), *HSP Hoesch Spundwand und Profil GmbH* (Дортмунд), *Salzgitter Mannesmann Grobblech GmbH* (Мюлхайм на Рур), *Mülheim Pipecoatings GmbH* (Мюлхайм на Рур), *Salzgitter Mannesmann Stainless Tubes Deutschland GmbH* (Ремшайд), *Salzgitter Hydroforming GmbH & Co. KG* (Кримичау), *Salzgitter Mannesmann Line Pipe GmbH* (Зийген), *Ilsenburger Grobblech GmbH* (Илзенбург) (представители: А. Реутер, С. Архолд, Н. Вимер, Ф.-А. Весче, К. Киндереит, Р. Бусх, А. Хоehler и Т. Волтеринг, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 18 декември 2013 г. за откриване на официална процедура по разследване по преписка Държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители (ОВ С 37, 7.2.2014 г., стр. 73),
 - да обедини настоящото производство с производството по жалбата на Германия до Общия съд за отмяна на спорното решение (дата на подаване на жалбата: 21 март 2014 г.),
- при условията на евентуалност: да прибави към делото документите от преписката по споменатото производство по жалба на Германия,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат девет правни основания.

1. Първо правно основание: липса на предимство

— **Жалбоподателите твърдят, че предвиденият в Закона за приоритета на възобновяемите енергийни източници (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, наричан по-нататък „EEG“) особен компенсационен режим не представлява предимство като цяло за енергоемките предприятия от стоманодобивната индустрия и в частност за жалбоподатели 2 — 24.**

2. Второ правно основание: липса на избирателно предимство

— В допълнение жалбоподателите твърдят, че особеният компенсационен режим още по-малко съдържа селективно предимство за жалбоподателите по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

3. Трето правно основание: неизползване на държавни ресурси

— **На следващо място, жалбоподателите посочват, че особеният компенсационен режим не представлява подкрепа, „предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка“ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.**

4. Четвърто правно основание: липса на нарушение на конкуренцията

— Жалбоподателите твърдят, че особеният компенсационен режим не нарушава конкуренцията в Европейския съюз.

5. Пето правно основание: липса на засягане на търговията между държавите членки

— На следващо място жалбоподателите посочват, че особеният компенсационен режим не засяга и търговията между държавите членки.

6. Шесто правно основание: премахването или същественото намаляване на обхвата на особения компенсационен режим нарушавало основните права на жалбоподателите

— Жалбоподателите посочват, че ако особеният компенсационен режим се квалифицира като помощ или съществено се намали неговият обхват, не само биха били прекратени ясно определените от Съда на Европейския съюз граници на член 107 ДФЕС, но би било нарушено и основното изискване за действителна справедливост при разпределение на тежестите. Поради това премахването или същественото намаляване на обхвата на особения компенсационен режим би било и в нарушение на основните права на жалбоподателите, в частност на техните права съгласно Хартата на основните права на Европейския съюз.

7. Седмо правно основание: особеният компенсационен режим попада в обхвата на решението на Комисията от 22 май 2002 г.

— На следващо място, жалбоподателите посочват, че в своето решение от 22 май 2002 г. Комисията изрично е установила, че EEG и установеният в него „компенсационен режим“ не отговарят на изискванията за помощ⁽¹⁾. Това решение обхващало и особения компенсационен режим.

8. Осмо правно основание: явна грешка в преценката и недостатъчна предварителна проверка

— Освен това жалбоподателите изтъкват, че Комисията не е направила достатъчна проверка и поради това не е забелязала, че режимите на изключения за енергоемките предприятия са обосновани с оглед на целта, естеството, респ. структурата на EEG, и следователно не представляват селективно предимство.

9. Девето правно основание: нарушение на правото на изслушване

— Освен това жалбоподателите твърдят, че преди постановяването на решение с такива тежки правни последици, Комисията е трябвало във всеки случай да ги изслуша.

⁽¹⁾ Писмо на Комисията от 22 май 2002 г., С (2002) 1887 окончателен/държавна помощ NN 27/2000—Германия.

Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Röchling Oertl Kunststofftechnik/Комисия

(Дело T-286/14)

(2014/С 223/41)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Бренсбах, Германия) (представители: Т. Volz, М. Ringel, В. Wißmann, М. Püstow, С. Oehme и Т. Wielsch, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. за откриване на официална процедура по разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN), доколкото то обхваща намалената допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първо правно основание: не е налице поставяне в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС
 - Жалбоподателят твърди, че предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители не представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той посочва, че чрез разпоредбата енергоемките потребители не са поставени в по-благоприятно положение. Особеният компенсационен режим бил по-скоро за компенсиране на извънредните разходи, които жалбоподателят и други подобни потребители извършват специално за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници и служи за възстановяване на конкурентоспособността на енергоемките потребители, които първоначално са засегнати значително от допълнителната такса по EEG.
2. Второ правно основание: липса на държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС
 - Освен това жалбоподателят твърди, че особеният компенсационен режим не представлява мярка, предоставена от „държавата или чрез ресурси на държавата“. Във връзка с това той изтъква, че допълнителната такса по EEG сама по себе си не е държавен ресурс, следователно и отказът от този ресурс чрез особения компенсационен режим не би могъл да представлява мярка, предоставена чрез ресурси на държавата.
 - Допълнителната такса по EEG не се събира, управлява, нито се разпределя от държавата или от назначен или създаден от нея публичен или частен субект. Тя по-скоро може да се събира непосредствено от оператора на преносни мрежи за електроенергия въз основа на съответен гражданско-правен иск. Тази такса не влиза в полза на държавния бюджет и следователно особеният компенсационен режим по никакъв начин не намалява пряко или косвено приходите на държавата.
 - Допълнителната такса по EEG не е предоставена и в полза на държавни органи. Освен това липсва обществен контрол върху средствата по EEG, като например от Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Федерална служба по икономика и контрол върху износа, BAFA) или Bundesnetzagentur (Федерална агенция за мрежите).

Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Schaeffler Technologies/Комисия

(Дело T-287/14)

(2014/C 223/42)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Schaeffler Technologies GmbH & Co. KG (Херцогенаурах, Германия) (представители: Т. Volz, М. Ringel, В. Wißmann, М. Püstow, С. Oehme и Т. Wielsch, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година за откриване на официална процедура по разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), доколкото то обхваща намалената допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първо правно основание: не е налице поставяне в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС
 - Жалбоподателят твърди, че предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители не представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той посочва, че чрез разпоредбата енергоемките потребители не са поставени в по-благоприятно положение. Особеният компенсационен режим бил по-скоро за компенсиране на извънредните разходи, които жалбоподателят и други подобни потребители извършват специално за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници и служи за възстановяване на конкурентоспособността на енергоемките потребители, които първоначално са засегнати значително от допълнителната такса по EEG.
2. Второ правно основание: липса на държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС
 - Освен това жалбоподателят твърди, че особеният компенсационен режим не представлява мярка, предоставена от „държавата или чрез ресурси на държавата“. Във връзка с това той изтъква, че допълнителната такса по EEG сама по себе си не е държавен ресурс, следователно и отказът от този ресурс чрез особения компенсационен режим не би могъл да представлява мярка, предоставена чрез ресурси на държавата.
 - Допълнителната такса по EEG не се събира, управлява, нито се разпределя от държавата или от назначен или създаден от нея публичен или частен субект. Тя по-скоро може да се събира непосредствено от оператора на преносни мрежи за електроенергия въз основа на съответен гражданско-правен иск. Тази такса не влиза в полза на държавния бюджет и следователно особеният компенсационен режим по никакъв начин не намалява пряко или косвено приходите на държавата.
 - Допълнителната такса по EEG не е предоставена и в полза на държавни органи. Освен това липсва обществен контрол върху средствата по EEG, като например от Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Федерална служба по икономика и контрол върху износа, BAFA) или Bundesnetzagentur (Федерална агенция за мрежите).

Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Energiewerke Nord/Комисия**(Дело T-288/14)**

(2014/С 223/43)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Energiewerke Nord GmbH (Рубенов, Германия) (представители: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme и T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година за откриване на официална процедура по разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN), доколкото то обхваща намалената допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първо правно основание: не е налице поставяне в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС
 - Жалбоподателят твърди, че предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители не представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той посочва, че чрез разпоредбата енергоемките потребители не са поставени в по-благоприятно положение. Особеният компенсационен режим бил по-скоро за компенсиране на извънредните разходи, които жалбоподателят и други подобни потребители извършват специално за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници и служи за възстановяване на конкурентоспособността на енергоемките потребители, които първоначално са засегнати значително от допълнителната такса по EEG.
2. Второ правно основание: липса на държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС
 - Освен това жалбоподателят твърди, че особеният компенсационен режим не представлява мярка, предоставена от „държавата или чрез ресурси на държавата“. Във връзка с това той изтъква, че допълнителната такса по EEG сама по себе си не е държавен ресурс, следователно и отказът от този ресурс чрез особения компенсационен режим не би могъл да представлява мярка, предоставена чрез ресурси на държавата.
 - Допълнителната такса по EEG не се събира, управлява, нито се разпределя от държавата или от назначен или създаден от нея публичен или частен субект. Тя по-скоро може да се събира непосредствено от оператора на преносни мрежи за електроенергия въз основа на съответен гражданско-правен иск. Тази такса не влиза в полза на държавния бюджет и следователно особеният компенсационен режим по никакъв начин не намалява пряко или косвено приходите на държавата.
 - Допълнителната такса по EEG не е предоставена и в полза на държавни органи. Освен това липсва обществен контрол върху средствата по EEG, като например от Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Федерална служба по икономика и контрол върху износа, BAFA) или Bundesnetzagentur (Федерална агенция за мрежите).

Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Н-О-Т Servicecenter Nürnberg и др./Комисия**(Дело T-289/14)**

(2014/C 223/44)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Н-О-Т Servicecenter Nürnberg GmbH (Нюрнберг, Германия), Н-О-Т Servicecenter Schmölln GmbH & Co. KG (Шмьолн), Н-О-Т Servicecenter Allgäu GmbH & Co. KG (Мемингерберг), EB Härtetechnik GmbH & Co. KG (Нюрнберг) (представители: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler и T. Woltering, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 18 декември 2013 г. за откриване на официална процедура по разследване по преписка Държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители (ОВ С 37, 7.2.2014 г., стр. 73),
- да съедини настоящото производство с производството по жалбата на Германия до Общия съд за отмяна на спорното решение (дата на подаване на жалбата: 21 март 2014 г.),
при условията на евентуалност: да прибави към делото документите от преписката по споменатото производство по жалба на Германия,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателите излагат десет правни основания.

1. Първо правно основание: липса на предимство
 - Жалбоподателите твърдят, че предвиденият в Закона за енергията от възобновяеми източници (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, наричан по-нататък „EEG“) особен компенсационен режим не представлява предимство като цяло за енергоемките предприятия, осъществяващи дейност в областта на закаляването и облицоването, и в частност за жалбоподателите.
2. Второ правно основание: липса на избирателно предимство
 - В допълнение жалбоподателите твърдят, че особенният компенсационен режим още по-малко съдържа селективно предимство за жалбоподателите по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.
3. Трето правно основание: неизползване на държавни ресурси
 - На следващо място, жалбоподателите посочват, че особенният компенсационен режим не представлява подкрепа, „предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка“ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.
4. Четвърто правно основание: липса на нарушение на конкуренцията
 - Жалбоподателите твърдят, че особенният компенсационен режим не нарушава конкуренцията в Европейския съюз.
5. Пето правно основание: липса на засягане на търговията между държавите членки
 - На следващо място жалбоподателите посочват, че особенният компенсационен режим не засяга и търговията между държавите членки.
6. Шесто правно основание: премахването или същественото намаляване на обхвата на особенния компенсационен режим нарушавало основните права на жалбоподателите
 - Жалбоподателите посочват, че ако особенният компенсационен режим се квалифицира като помощ или съществено се намали неговият обхват, не само биха били прекратени ясно определените от Съда на Европейския съюз граници на член 107 ДФЕС, но би било нарушено и основното изискване за действителна справедливост при разпределение на тежестите. Поради това премахването или същественото намаляване на обхвата на особенния компенсационен режим би било и в нарушение на основните права на жалбоподателите, в частност на техните права съгласно Хартата на основните права на Европейския съюз.

7. Седмо правно основание: особеният компенсационен режим попада в обхвата на решението на Комисията от 22 май 2002 г.
 - На следващо място, жалбоподателите посочват, че в своето решение от 22 май 2002 г. Комисията изрично е установила, че EEG и установеният в него „компенсационен режим“ не отговарят на изискванията за помощ ⁽¹⁾. Това решение обхващало и особения компенсационен режим.
8. Осмо правно основание: явна грешка в преценката и недостатъчна предварителна проверка
 - Освен това жалбоподателите изтъкват, че Комисията не е направила достатъчна проверка и поради това не е забелязала, че режимите на изключения за енергоемките предприятия са обосновани с оглед на целта, естеството, респ. структурата на EEG, и следователно не представляват селективно предимство.
9. Девето правно основание: нарушение на правото на изслушване
 - Освен това жалбоподателите твърдят, че преди постановяването на решение с такива тежки правни последици, Комисията е трябвало във всеки случай да ги изслуша.
10. Десето правно основание: недостатъчни мотиви
 - Накрая, жалбоподателите твърдят, че решението за откриване на производството се отличава с липсата на мотиви в някои основополагащи аспекти.

⁽¹⁾ Писмо на Комисията от 22 май 2002 г., С(2002) 1887 окончателен/държавна помощ NN 27/2000—Германия.

Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — egeplast international/Комисия

(Дело T-291/14)

(2014/С 223/45)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: egeplast international GmbH (Гревен, Германия) (представител: A. Rosenfeld, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение С (2013) 4424 окончателен на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. по преписка „Държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN) — Германия, подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители“,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по същество изтъква следните съображения.

1. Липса на поставяне в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС
 - Жалбоподателят твърди, че особеният компенсационен режим, предвиден от Gesetzes für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“), не го поставя в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, а само намалява значителното затруднение пред конкурентоспособността му, възникнало за първи път след въвеждането на допълнителната такса по EEG. Тя служела само за частично компенсиране на поставяне в по-неблагоприятно положение, а не за предоставяне на предимство.
2. Липса на селективност
 - жалбоподателят също твърди, че особеният компенсационен режим не е селективен, тъй като не се отнася само до определени предприятия или производствени отрасли. Освен това кръгът от предприятия, които се ползвали от компенсационния режим, бил много разнообразен. Уредбата безспорно съответствала на EEG 2012 и допускала въвеждането на тежестите, присъщи за системата на EEG.

3. Липса на държавни или свързани с държавата ресурси

- в допълнение жалбоподателят посочва, че приходите от допълнителната такса по EEG не представляват държавни или свързани с държавата ресурси. Допълнителната такса по EEG служела за покриване на гражданскоправните претенции на операторите на преносни системи (наричани по-нататък „ОПС“) спрямо доставчиците на електроенергия за възстановяване на направените от тях във връзка с продажбата на електроенергия разходи. Размерът на таксата бил определен от ОПС без каквато и да било участие на държавата. Възложените на Bundesnetzagentur (Федералната агенция за мрежите) правомощия предвиждали контрол само по отношение на правомерното определяне на таксата от ОПС. Те не предоставяли право на този орган да упражнява постоянен контрол или да се разпорежда с приходите от таксата.

4. Липса на нарушаване на конкуренцията и на засягане на търговията

- жалбоподателят твърди, че тъй като приходите от допълнителната такса по EEG не представляват държавни ресурси, намаляването ѝ не представлява отказ от държавни ресурси. Липсата на отказ от държавни ресурси се потвърждавала и от обстоятелството, че евентуално по-ниските приходи се компенсирали с частни средства посредством увеличаване на таксата за непривилегированите крайни потребители.

Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Klemme/Комисия

(Дело T-294/14)

(2014/C 223/46)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Klemme AG (Лутерщад Айслебен, Германия) (представители: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme и T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година за откриване на официална процедура по разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), доколкото то обхваща намалената допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първо правно основание: не е налице поставяне в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Жалбоподателят твърди, че предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители не представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той посочва, че чрез разпоредбата енергоемките потребители не са поставени в по-благоприятно положение. Особеният компенсационен режим бил по-скоро за компенсиране на извънредните разходи, които жалбоподателят и други подобни потребители извършват специално за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници и служи за възстановяване на конкурентоспособността на енергоемките потребители, които първоначално са засегнати значително от допълнителната такса по EEG.

2. Второ правно основание: липса на държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Освен това жалбоподателят твърди, че особенният компенсационен режим не представлява мярка, предоставена от „държавата или чрез ресурси на държавата“. Във връзка с това той изтъква, че допълнителната такса по EEG сама по себе си не е държавен ресурс, следователно и отказът от този ресурс чрез особенния компенсационен режим не би могъл да представлява мярка, предоставена чрез ресурси на държавата.
- Допълнителната такса по EEG не се събира, управлява, нито се разпределя от държавата или от назначен или създаден от нея публичен или частен субект. Тя по-скоро може да се събира непосредствено от оператора на преносни мрежи за електроенергия въз основа на съответен гражданско-правен иск. Тази такса не влиза в полза на държавния бюджет и следователно особенният компенсационен режим по никакъв начин не намалява пряко или косвено приходите на държавата.
- Допълнителната такса по EEG не е предоставена и в полза на държавни органи. Освен това липсва обществен контрол върху средствата по EEG, като например от Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Федерална служба по икономика и контрол върху износа, BAFA) или Bundesnetzagentur (Федерална агенция за мрежите).

Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Autoneum Germany/Комисия

(Дело T-295/14)

(2014/С 223/47)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Autoneum Germany GmbH (Росдорф, Германия) (представители: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme и T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година за откриване на официална процедура по разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN), доколкото то обхваща намалената допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първо правно основание: не е налице поставяне в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Жалбоподателят твърди, че предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители не представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той посочва, че чрез разпоредбата енергоемките потребители не са поставени в по-благоприятно положение. Особенният компенсационен режим бил по-скоро за компенсиране на извънредните разходи, които жалбоподателят и други подобни потребители извършват специално за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници и служи за възстановяване на конкурентоспособността на енергоемките потребители, които първоначално са засегнати значително от допълнителната такса по EEG.

2. Второ правно основание: липса на държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Освен това жалбоподателят твърди, че особенният компенсационен режим не представлява мярка, предоставена от „държавата или чрез ресурси на държавата“. Във връзка с това той изтъква, че допълнителната такса по EEG сама по себе си не е държавен ресурс, следователно и отказът от този ресурс чрез особенния компенсационен режим не би могъл да представлява мярка, предоставена чрез ресурси на държавата.
- Допълнителната такса по EEG не се събира, управлява, нито се разпределя от държавата или от назначен или създаден от нея публичен или частен субект. Тя по-скоро може да се събира непосредствено от оператора на преносни мрежи за електроенергия въз основа на съответен гражданско-правен иск. Тази такса не влиза в полза на държавния бюджет и следователно особенният компенсационен режим по никакъв начин не намалява пряко или косвено приходите на държавата.
- Допълнителната такса по EEG не е предоставена и в полза на държавни органи. Освен това липсва обществен контрол върху средствата по EEG, като например от Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Федерална служба по икономика и контрол върху износа, BAFA) или Bundesnetzagentur (Федерална агенция за мрежите).

Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Erbslöh/Комисия

(Дело T-296/14)

(2014/C 223/48)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Erbslöh AG (Фелберт, Германия) (представители: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme и T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година за откриване на официална процедура за разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), доколкото то обхваща намалената допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първо правно основание: не е налице поставяне в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Жалбоподателят твърди, че предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители не представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той посочва, че чрез разпоредбата енергоемките потребители не са поставени в по-благоприятно положение. Особенният компенсационен режим бил по-скоро за компенсиране на извънредните разходи, които жалбоподателят и други подобни потребители извършват специално за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници и служи за възстановяване на конкурентоспособността на енергоемките потребители, които първоначално са засегнати значително от допълнителната такса по EEG.

2. Второ правно основание: липса на държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Освен това жалбоподателят твърди, че особенният компенсационен режим не представлява мярка, предоставена от „държавата или чрез ресурси на държавата“. Във връзка с това той изтъква, че допълнителната такса по EEG сама по себе си не е държавен ресурс, следователно и отказът от този ресурс чрез особенния компенсационен режим не би могъл да представлява мярка, предоставена чрез ресурси на държавата.
- Допълнителната такса по EEG не се събира, управлява, нито се разпределя от държавата или от назначен или създаден от нея публичен или частен субект. Тя по-скоро може да се събира непосредствено от оператора на преносни мрежи за електроенергия въз основа на съответен гражданско-правен иск. Тази такса не влиза в полза на държавния бюджет и следователно особенният компенсационен режим по никакъв начин не намалява пряко или косвено приходите на държавата.
- Допълнителната такса по EEG не е предоставена и в полза на държавни органи. Освен това липсва обществен контрол върху средствата по EEG, като например от Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Федерална служба по икономика и контрол върху износа, BAFA) или Bundesnetzagentur (Федерална агенция за мрежите).

Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Walter Klein/Комисия

(Дело T-297/14)

(2014/С 223/49)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Walter Klein GmbH & Co. KG (Вупертал, Германия) (представители: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme и T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година за откриване на официална процедура по разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN), доколкото то обхваща намалената допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първо правно основание: не е налице поставяне в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Жалбоподателят твърди, че предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители не представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той посочва, че чрез разпоредбата енергоемките потребители не са поставени в по-благоприятно положение. Особенният компенсационен режим бил по-скоро за компенсиране на извънредните разходи, които жалбоподателят и други подобни потребители извършват специално за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници и служи за възстановяване на конкурентоспособността на енергоемките потребители, които първоначално са засегнати значително от допълнителната такса по EEG.

2. Второ правно основание: липса на държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Освен това жалбоподателят твърди, че особенният компенсационен режим не представлява мярка, предоставена от „държавата или чрез ресурси на държавата“. Във връзка с това той изтъква, че допълнителната такса по EEG сама по себе си не е държавен ресурс, следователно и отказът от този ресурс чрез особенния компенсационен режим не би могъл да представлява мярка, предоставена чрез ресурси на държавата.
- Допълнителната такса по EEG не се събира, управлява, нито се разпределя от държавата или от назначен или създаден от нея публичен или частен субект. Тя по-скоро може да се събира непосредствено от оператора на преносни мрежи за електроенергия въз основа на съответен гражданско-правен иск. Тази такса не влиза в полза на държавния бюджет и следователно особенният компенсационен режим по никакъв начин не намалява пряко или косвено приходите на държавата.
- Допълнителната такса по EEG не е предоставена и в полза на държавни органи. Освен това липсва обществен контрол върху средствата по EEG, като например от Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Федерална служба по икономика и контрол върху износа, BAFA) или Bundesnetzagentur (Федерална агенция за мрежите).

Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Erbslöh Aluminium/Комисия

(Дело T-298/14)

(2014/C 223/50)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Erbslöh Aluminium GmbH (Фелберт, Германия) (представители: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme и T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година за откриване на официална процедура по разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), доколкото то обхваща намалената допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първо правно основание: не е налице поставяне в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Жалбоподателят твърди, че предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители не представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той посочва, че чрез разпоредбата енергоемките потребители не са поставени в по-благоприятно положение. Особенният компенсационен режим бил по-скоро за компенсиране на извънредните разходи, които жалбоподателят и други подобни потребители извършват специално за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници и служи за възстановяване на конкурентоспособността на енергоемките потребители, които първоначално са засегнати значително от допълнителната такса по EEG.

2. Второ правно основание: липса на държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Освен това жалбоподателят твърди, че особенният компенсационен режим не представлява мярка, предоставена от „държавата или чрез ресурси на държавата“. Във връзка с това той изтъква, че допълнителната такса по EEG сама по себе си не е държавен ресурс, следователно и отказът от този ресурс чрез особенния компенсационен режим не би могъл да представлява мярка, предоставена чрез ресурси на държавата.
- Допълнителната такса по EEG не се събира, управлява, нито се разпределя от държавата или от назначен или създаден от нея публичен или частен субект. Тя по-скоро може да се събира непосредствено от оператора на преносни мрежи за електроенергия въз основа на съответен гражданско-правен иск. Тази такса не влиза в полза на държавния бюджет и следователно особенният компенсационен режим по никакъв начин не намалява пряко или косвено приходите на държавата.
- Допълнителната такса по EEG не е предоставена и в полза на държавни органи. Освен това липсва обществен контрол върху средствата по EEG, като например от Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Федерална служба по икономика и контрол върху износа, BAFA) или Bundesnetzagentur (Федерална агенция за мрежите).

Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Fricoran Back/Комисия

(Дело T-300/14)

(2014/С 223/51)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Fricoran Back GmbH Immekath (Клюце, Германия) (представители: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme и T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година за откриване на официална процедура по разследване съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN), доколкото то обхваща намалената допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първо правно основание: не е налице поставяне в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Жалбоподателят твърди, че предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители не представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той посочва, че чрез разпоредбата енергоемките потребители не са поставени в по-благоприятно положение. Особенният компенсационен режим бил по-скоро за компенсиране на извънредните разходи, които жалбоподателят и други подобни потребители извършват специално за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници и служи за възстановяване на конкурентоспособността на енергоемките потребители, които първоначално са засегнати значително от допълнителната такса по EEG.

2. Второ правно основание: липса на държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Освен това жалбоподателят твърди, че особенният компенсационен режим не представлява мярка, предоставена от „държавата или чрез ресурси на държавата“. Във връзка с това той изтъква, че допълнителната такса по EEG сама по себе си не е държавен ресурс, следователно и отказът от този ресурс чрез особенния компенсационен режим не би могъл да представлява мярка, предоставена чрез ресурси на държавата.
- Допълнителната такса по EEG не се събира, управлява, нито се разпределя от държавата или от назначен или създаден от нея публичен или частен субект. Тя по-скоро може да се събира непосредствено от оператора на преносни мрежи за електроенергия въз основа на съответен гражданско-правен иск. Тази такса не влиза в полза на държавния бюджет и следователно особенният компенсационен режим по никакъв начин не намалява пряко или косвено приходите на държавата.
- Допълнителната такса по EEG не е предоставена и в полза на държавни органи. Освен това липсва обществен контрол върху средствата по EEG, като например от Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Федерална служба по икономика и контрол върху износа, BAFA) или Bundesnetzagentur (Федерална агенция за мрежите).

Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Michelin Reifenwerke/Комисия

(Дело T-301/14)

(2014/C 223/52)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Michelin Reifenwerke AG & Co. KGaA (Карлсруе, Германия) (представители: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme и T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година за откриване на официална процедура по разследване по член 108, параграф 2 ДФЕС срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), доколкото то обхваща намалената допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първо правно основание: не е налице поставяне в по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Жалбоподателят твърди, че предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители не представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. В това отношение той посочва, че чрез разпоредбата енергоемките потребители не са поставени в по-благоприятно положение. Особенният компенсационен режим бил по-скоро за компенсиране на извънредните разходи, които жалбоподателят и други подобни потребители извършват специално за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници и служи за възстановяване на конкурентоспособността на енергоемките потребители, които първоначално са засегнати значително от допълнителната такса по EEG.

2. Второ правно основание: липса на държавни ресурси по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Освен това жалбоподателят твърди, че особенният компенсационен режим не представлява мярка, предоставена от „държавата или чрез ресурси на държавата“. Във връзка с това той изтъква, че допълнителната такса по EEG сама по себе си не е държавен ресурс, следователно и отказът от този ресурс чрез особенния компенсационен режим не би могъл да представлява мярка, предоставена чрез ресурси на държавата.
- Допълнителната такса по EEG не се събира, управлява, нито се разпределя от държавата или от назначен или създаден от нея публичен или частен субект. Тя по-скоро може да се събира непосредствено от оператора на преносни мрежи за електроенергия въз основа на съответен гражданско-правен иск. Тази такса не влиза в полза на държавния бюджет и следователно особенният компенсационен режим по никакъв начин не намалява пряко или косвено приходите на държавата.
- Допълнителната такса по EEG не е предоставена и в полза на държавни органи. Освен това липсва обществен контрол върху средствата по EEG, като например от Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Федерална служба по икономика и контрол върху износа, BAFA) или Bundesnetzagentur (Федерална агенция за мрежите).

Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Buderus Guss/Комисия

(Дело T-302/14)

(2014/С 223/53)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Buderus Guss GmbH (Брайденбах, Германия) (представители: D. Greinacher, J. Martin и B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание член 263, параграф 1 ДФЕС да отмени решението на Комисията за откриване на официална процедура по разследване срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и от рудничен газ съгласно Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители — държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN) от 18 декември 2013 г., публикувано в Официален вестник на ЕС от 7 февруари 2014 г., С 37, стр. 73, доколкото Комисията квалифицира особенния компенсационен режим по членове 40 и 41 от EEG като държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС,
- на основание член 87, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107 ДФЕС

Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е квалифицирала като помощ насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници чрез системата за допълнителна такса, както и особенният компенсационен режим за намалена допълнителна такса по EEG и поради това не е трябвало да открива официална процедура по разследване.

- Във връзка с това жалбоподателят твърди, че при предварителния анализ на въпроса дали особенният компенсационен режим представлява помощ Комисията е допуснала явна грешка в преценката, тъй като с особенния компенсационен режим, като изключение от режима на допълнителната такса по EEG, не се предоставя предимство, което енергоемките потребители не биха могли да получат при нормални пазарни условия.

- Освен това жалбоподателят твърди, че не са засегнати държавни ресурси. Тъй като приходите от таксата по EEG не представляват държавен ресурс, тези ресурси не могат да бъдат засегнати от предвиденото за енергоемките потребители изключение.
- По-нататък жалбоподателят посочва, че особенният компенсационен режим не нарушава конкуренцията. В краен случай той може да доведе до конкурентни условия, които съществуват и без таксата по EEG.

2. Второ правно основание: нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания

Жалбоподателят твърди, че с приемането на решението Комисията е нарушила и принципа за защита на оправданите правни очаквания. Германското законодателство за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници вече е било предмет на задълбочена проверка за наличие на държавна помощ. При тази проверка през 2002 г. Комисията е стигнала до извода, че то не е свързано с прехвърляне на държавни ресурси. Тъй като в това отношение EEG от 2012 г. не съдържа съществени изменения спрямо тогава действащата правна уредба, то засегнатите стопански субекти би трябвало да очакват не повторна проверка, а че съществуващите правила ще продължават да се прилагат.

3. Трето правно основание: злоупотреба с власт

В заключение жалбоподателят смята, че Комисията е злоупотребила с предоставеното ѝ в членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС право на свободна преценка. С откриването на процедура по разследване Комисията цели основно да хармонизира насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници. Тази основна цел се проявява и в новия проект на Насоките за държавни помощи за енергетиката и околната среда, в които Комисията за първи път установява подробни правила за насърчаване на енергията от възобновяеми източници. За да постигне хармонизация обаче Комисията би трябвало да приложи предвидената за тази цел процедура за сближаване на законодателствата по членове 116 ДФЕС и 117 ДФЕС.

Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Polyblend/Комисия

(Дело T-303/14)

(2014/C 223/54)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Polyblend GmbH (Бад зобернхайм, Германия) (представители: D. Greinacher, J. Martin и B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание член 263, параграф 1 ДФЕС да отмени решението на Комисията за откриване на официална процедура по разследване срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и от рудничен газ съгласно Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители — държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) от 18 декември 2013 г., публикувано в Официален вестник на ЕС от 7 февруари 2014 г., С 37, стр. 73, доколкото Комисията квалифицира особенния компенсационен режим по членове 40 и 41 от EEG като държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС,
- на основание член 87, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107 ДФЕС

Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е квалифицирала като помощ насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници чрез системата за допълнителна такса, както и особеният компенсационен режим за намалена допълнителна такса по EEG и поради това не е трябвало да открива официална процедура по разследване.

- Във връзка с това жалбоподателят твърди, че при предварителния анализ на въпроса дали особеният компенсационен режим представлява помощ Комисията е допуснала явна грешка в преценката, тъй като с особения компенсационен режим, като изключение от режима на допълнителната такса по EEG, не се предоставя предимство, което енергоемките потребители не биха могли да получат при нормални пазарни условия.
- Освен това жалбоподателят твърди, че не са засегнати държавни ресурси. Тъй като приходите от таксата по EEG не представляват държавен ресурс, тези ресурси не могат да бъдат засегнати от предвиденото за енергоемките потребители изключение.
- По-нататък жалбоподателят посочва, че особеният компенсационен режим не нарушава конкуренцията. В краен случай той може да доведе до конкурентни условия, които съществуват и без таксата по EEG.

2. Второ правно основание: нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания

Жалбоподателят твърди, че с приемането на решението Комисията е нарушила и принципа за защита на оправданите правни очаквания. Германското законодателство за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници вече е било предмет на задълбочена проверка за наличие на държавна помощ. При тази проверка през 2002 г. Комисията е стигнала до извода, че то не е свързано с прехвърляне на държавни ресурси. Тъй като в това отношение EEG от 2012 г. не съдържа съществени изменения спрямо тогава действащата правна уредба, то засегнатите стопански субекти би трябвало да очакват не повторна проверка, а че съществуващите правила ще продължават да се прилагат.

3. Трето правно основание: злоупотреба с власт

В заключение жалбоподателят смята, че Комисията е злоупотребила с предоставеното ѝ в членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС право на свободна преценка. С откриването на процедура по разследване Комисията цели основно да хармонизира насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници. Тази основна цел се проявява и в новия проект на Насоките за държавни помощи за енергиката и околната среда, в които Комисията за първи път установява подробни правила за насърчаване на енергията от възобновяеми източници. За да постигне хармонизация обаче Комисията би трябвало да приложи предвидената за тази цел процедура за сближаване на законодателствата по членове 116 ДФЕС и 117 ДФЕС.

Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Sun Alloys Europe/Комисия

(Дело T-304/14)

(2014/C 223/55)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Sun Alloys Europe GmbH (Бад зобернхайм, Германия) (представители: D. Greinacher, J. Martin и B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание член 263, параграф 1 ДФЕС да отмени решението на Комисията за откриване на официална процедура по разследване срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и от рудничен газ съгласно Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) и намалена допълнителна такса EEG за енергоемките потребители — държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) от 18 декември 2013 г., публикувано в Официален вестник на ЕС от 7 февруари 2014 г., С 37, стр. 73, доколкото Комисията квалифицира особения компенсационен режим по членове 40 и 41 от EEG като държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС,
- на основание член 87, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107 ДФЕС

Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е квалифицирала като помощ насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници чрез системата за допълнителна такса, както и особеният компенсационен режим за намалена допълнителна такса по EEG и поради това не е трябвало да открива официална процедура по разследване.

- Във връзка с това жалбоподателят твърди, че при предварителния анализ на въпроса дали особеният компенсационен режим представлява помощ Комисията е допуснала явна грешка в преценката, тъй като с особения компенсационен режим, като изключение от режима на допълнителната такса по EEG, не се предоставя предимство, което енергоемките потребители не биха могли да получат при нормални пазарни условия.
- Освен това жалбоподателят твърди, че не са засегнати държавни ресурси. Тъй като приходите от таксата по EEG не представляват държавен ресурс, тези ресурси не могат да бъдат засегнати от предвиденото за енергоемките потребители изключение.
- По-нататък жалбоподателят посочва, че особеният компенсационен режим не нарушава конкуренцията. В краен случай той може да доведе до конкурентни условия, които съществуват и без таксата по EEG.

2. Второ правно основание: нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания

Жалбоподателят твърди, че с приемането на решението Комисията е нарушила и принципа за защита на оправданите правни очаквания. Германското законодателство за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници вече е било предмет на задълбочена проверка за наличие на държавна помощ. При тази проверка през 2002 г. Комисията е стигнала до извода, че то не е свързано с прехвърляне на държавни ресурси. Тъй като в това отношение EEG от 2012 г. не съдържа съществени изменения спрямо тогава действалата правна уредба, то засегнатите стопански субекти би трябвало да очакват не повторна проверка, а че съществуващите правила ще продължават да се прилагат.

3. Трето правно основание: злоупотреба с власт

В заключение жалбоподателят смята, че Комисията е злоупотребила с предоставеното ѝ в членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС право на свободна преценка. С откриването на процедура по разследване Комисията цели основно да хармонизира насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници. Тази основна цел се проявява и в новия проект на Насоките за държавни помощи за енергетиката и околната среда, в които Комисията за първи път установява подробни правила за насърчаване на енергията от възобновяеми източници. За да постигне хармонизация обаче Комисията би трябвало да приложи предвидената за тази цел процедура за сближаване на законодателствата по членове 116 ДФЕС и 117 ДФЕС.

Жалба, подадена на 29 април 2014 г. — Vestolit/Комисия

(Дело T-305/14)

(2014/С 223/56)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Vestolit GmbH (Marl, Германия) (представители: Rechtsanwälte D. Greinacher, J. Martin и B. Scholtka)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание член 263, параграф 1 ДФЕС да отмени решението на Комисията за откриване на официална процедура по разследване срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и от рудничен газ съгласно Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „ЕЕГ“) и намалена допълнителна такса по ЕЕГ за енергоемките потребители — държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN) от 18 декември 2013 г., публикувано в Официален вестник на ЕС от 7 февруари 2014 г., С 37, стр. 73, доколкото Комисията квалифицира особения компенсационен режим по членове 40 и 41 от ЕЕГ като държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС,
- на основание член 87, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107 ДФЕС

Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е квалифицирала като помощ насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници чрез системата за допълнителна такса, както и особения компенсационен режим за по-ниска допълнителна такса по ЕЕГ и поради това не е трябвало да открива официална процедура по разследване.

- Във връзка с това жалбоподателят твърди, че при предварителния анализ на въпроса дали особеният компенсационен режим представлява помощ Комисията е допуснала явна грешка в преценката, тъй като с особения компенсационен режим, като изключение от режима на допълнителната такса по ЕЕГ, не се предоставя предимство, което енергоемките потребители не биха могли да получат при нормални пазарни условия.
- Освен това жалбоподателят твърди, че не са засегнати държавни ресурси. Тъй като приходите от таксата по ЕЕГ не представляват държавен ресурс, тези ресурси не могат да бъдат засегнати от предвиденото за енергоемките потребители изключение.
- По-нататък жалбоподателят посочва, че особеният компенсационен режим не нарушава конкуренцията. В краен случай той може да доведе до конкурентни условия, които съществуват и без таксата по ЕЕГ.

2. Второ правно основание: нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания

Жалбоподателят твърди, че с приемането на решението Комисията е нарушила и принципа за защита на оправданите правни очаквания. Германското законодателство за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници вече е било предмет на задълбочена проверка за наличие на държавна помощ. При тази проверка през 2002 г. Комисията е стигнала до извода, че то не е свързано с прехвърляне на държавни ресурси. Тъй като в това отношение ЕЕГ от 2012 г. не съдържа съществени изменения спрямо тогава действащата правна уредба, то засегнатите стопански субекти би трябвало да очакват не повторна проверка, а че съществуващите правила ще продължават да се прилагат.

3. Третото правно основание: злоупотреба с власт

В заключение жалбоподателят смята, че Комисията е злоупотребила с предоставеното ѝ в членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС право на свободна преценка. С откриването на процедура по разследване Комисията цели основно да хармонизира насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници. Тази основна цел се проявява и в новия проект на Насоките за държавни помощи за енергетиката и околната среда, в които Комисията за първи път установява подробни правила за насърчаване на енергията от възобновяеми източници. За да постигне хармонизация обаче Комисията би трябвало да приложи предвидената за тази цел процедура за сближаване на законодателствата по членове 116 ДФЕС и 117 ДФЕС.

Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Polymer-Chemie/Комисия

(Дело T-306/14)

(2014/C 223/57)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Polymer-Chemie GmbH (Sobernheim, Германия) (представители: Rechtsanwälte D. Greinacher, J. Martin и B. Scholtka)

Ответник: Европейска комисия

Искания жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание член 263, параграф 1 ДФЕС да отмени решението на Комисията за откриване на официална процедура по разследване срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и от рудничен газ съгласно Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители — държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) от 18 декември 2013 г., публикувано в Официален вестник на ЕС от 7 февруари 2014 г., С 37, стр. 73, доколкото Комисията квалифицира особения компенсационен режим по членове 40 и 41 от EEG като държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС,
- на основание член 87, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107 ДФЕС

Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е квалифицирала като помощ насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници чрез системата за допълнителна такса, както и особения компенсационен режим за по-ниска допълнителна такса по EEG и поради това не е трябвало да открива официална процедура по разследване.

- Във връзка с това жалбоподателят твърди, че при предварителния анализ на въпроса дали особеният компенсационен режим представлява помощ Комисията е допуснала явна грешка в преценката, тъй като с особения компенсационен режим, като изключение от режима на допълнителната такса по EEG, не се предоставя предимство, което енергоемките потребители не биха могли да получат при нормални пазарни условия.
- Освен това жалбоподателят твърди, че не са засегнати държавни ресурси. Тъй като приходите от таксата по EEG не представляват държавен ресурс, тези ресурси не могат да бъдат засегнати от предвиденото за енергоемките потребители изключение.
- По-нататък жалбоподателят посочва, че особеният компенсационен режим не нарушава конкуренцията. В краен случай той може да доведе до конкурентни условия, които съществуват и без таксата по EEG.

2. Второ правно основание: нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания

Жалбоподателят твърди, че с приемането на решението Комисията е нарушила и принципа за защита на оправданите правни очаквания. Германското законодателство за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници вече е било предмет на задълбочена проверка за наличие на държавна помощ. При тази проверка през 2002 г. Комисията е стигнала до извода, че то не е свързано с прехвърляне на държавни ресурси. Тъй като в това отношение EEG от 2012 г. не съдържа съществени изменения спрямо тогава действащата правна уредба, то засегнатите стопански субекти би трябвало да очакват не повторна проверка, а че съществуващите правила ще продължават да се прилагат.

3. Трето правно основание: злоупотреба с власт

В заключение жалбоподателят смята, че Комисията е злоупотребила с предоставеното ѝ в членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС право на свободна преценка. С откриването на процедура по разследване Комисията цели основно да хармонизира насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници. Тази основна цел се проявява и в новия проект на Насоките за държавни помощи за енергетиката и околната среда, в които Комисията за първи път установява подробни правила за насърчаване на енергията от възобновяеми източници. За да постигне хармонизация обаче Комисията би трябвало да приложи предвидената за тази цел процедура за сближаване на законодателствата по членове 116 ДФЕС и 117 ДФЕС.

Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — TechnoCompound/Комисия

(Дело T-307/14)

(2014/C 223/58)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: TechnoCompound GmbH (Bad Sobernheim, Германия) (представители: Rechtsanwälte D. Greinacher, J. Martin и B. Scholtka)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание член 263, параграф 1 ДФЕС да отмени решението на Комисията за откриване на официална процедура по разследване срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и от рудничен газ съгласно Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители — държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) от 18 декември 2013 г., публикувано в Официален вестник на ЕС от 7 февруари 2014 г., С 37, стр. 73, доколкото Комисията квалифицира особения компенсационен режим по членове 40 и 41 от EEG като държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС;
- на основание член 87, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107 ДФЕС

Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е квалифицирала като помощ насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници чрез системата за допълнителна такса, както и особения компенсационен режим за по-ниска допълнителна такса по EEG и поради това не е трябвало да открива официална процедура по разследване.

- Във връзка с това жалбоподателят твърди, че при предварителния анализ на въпроса дали особеният компенсационен режим представлява помощ Комисията е допуснала явна грешка в преценката, тъй като с особения компенсационен режим, като изключение от режима на допълнителната такса по EEG, не се предоставя предимство, което енергоемките потребители не биха могли да получат при нормални пазарни условия.

- Освен това жалбоподателят твърди, че не са засегнати държавни ресурси. Тъй като приходите от таксата по EEG не представляват държавен ресурс, тези ресурси не могат да бъдат засегнати от предвиденото за енергоемките потребители изключение.
- По-нататък жалбоподателят посочва, че особенният компенсационен режим не нарушава конкуренцията. В краен случай той може да доведе до конкурентни условия, които съществуват и без таксата по EEG.

2. Второ правно основание: нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания

Жалбоподателят твърди, че с приемането на решението Комисията е нарушила и принципа за защита на оправданите правни очаквания. Германското законодателство за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници вече е било предмет на задълбочена проверка за наличие на държавна помощ. При тази проверка през 2002 г. Комисията е стигнала до извода, че то не е свързано с прехвърляне на държавни ресурси. Тъй като в това отношение EEG от 2012 г. не съдържа съществени изменения спрямо тогава действащата правна уредба, то засегнатите стопански субекти би трябвало да очакват не повторна проверка, а че съществуващите правила ще продължават да се прилагат.

3. Трето правно основание: злоупотреба с власт

В заключение жалбоподателят смята, че Комисията е злоупотребила с предоставеното ѝ в членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС право на свободна преценка. С откриването на процедура по разследване Комисията цели основно да хармонизира насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници. Тази основна цел се проявява и в новия проект на Насоките за държавни помощи за енергетиката и околната среда, в които Комисията за първи път установява подробни правила за насърчаване на енергията от възобновяеми източници. За да постигне хармонизация обаче Комисията би трябвало да приложи предвидената за тази цел процедура за сближаване на законодателствата по членове 116 ДФЕС и 117 ДФЕС.

Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Neue Halberg-Guss/Комисия

(Дело T-308/14)

(2014/C 223/59)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Neue Halberg-Guss GmbH (Саарбрюкен, Германия) (представители: D. Greinacher, J. Martin и B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание член 263, параграф 1 ДФЕС да отмени решението на Комисията за откриване на официална процедура по разследване срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и от рудничен газ съгласно Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители — държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) от 18 декември 2013 г., публикувано в Официален вестник на ЕС от 7 февруари 2014 г., С 37, стр. 73, доколкото Комисията квалифицира особенния компенсационен режим по членове 40 и 41 от EEG като държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС,
- на основание член 87, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107 ДФЕС

Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е квалифицирала като помощ насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници чрез системата за допълнителна такса, както и особенния компенсационен режим за намалена допълнителна такса по EEG и поради това не е трябвало да открива официална процедура по разследване.

- Във връзка с това жалбоподателят твърди, че при предварителния анализ на въпроса дали особеният компенсационен режим представлява помощ Комисията е допуснала явна грешка в преценката, тъй като с особения компенсационен режим, като изключение от режима на допълнителната такса по EEG, не се предоставя предимство, което енергоемките потребители не биха могли да получат при нормални пазарни условия.
- Освен това жалбоподателят твърди, че не са засегнати държавни ресурси. Тъй като приходите от таксата по EEG не представляват държавен ресурс, тези ресурси не могат да бъдат засегнати от предвиденото за енергоемките потребители изключение.
- По-нататък жалбоподателят посочва, че особеният компенсационен режим не нарушава конкуренцията. В краен случай той може да доведе до конкурентни условия, които съществуват и без таксата по EEG.

2. Второ правно основание: нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания

Жалбоподателят твърди, че с приемането на решението Комисията е нарушила и принципа за защита на оправданите правни очаквания. Германското законодателство за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници вече е било предмет на задълбочена проверка за наличие на държавна помощ. При тази проверка през 2002 г. Комисията е стигнала до извода, че то не е свързано с прехвърляне на държавни ресурси. Тъй като в това отношение EEG от 2012 г. не съдържа съществени изменения спрямо тогава действащата правна уредба, то засегнатите стопански субекти би трябвало да очакват не повторна проверка, а че съществуващите правила ще продължат да се прилагат.

3. Трето правно основание: злоупотреба с власт

В заключение жалбоподателят смята, че Комисията е злоупотребила с предоставеното ѝ в членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС право на свободна преценка. С откриването на процедура по разследване Комисията има за основна цел да хармонизира насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници. Тази основна цел се проявява и в новия проект на Насоки за държавни помощи в областта на енергетиката и околната среда, в които Комисията за първи път установява подробни правила за насърчаване на енергията от възобновяеми източници. За да постигне хармонизация обаче, Комисията би трябвало да приложи предвидената за тази цел процедура за сближаване на законодателствата по членове 116 ДФЕС и 117 ДФЕС.

Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Mat Foundries Europe/Комисия

(Дело T-309/14)

(2014/C 223/60)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Mat Foundries Europe GmbH (Нойнкирхен, Германия) (представители: D. Greinacher, J. Martin и В. Scholtka, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание член 263, параграф 1 ДФЕС да отмени решението на Комисията за откриване на официална процедура по разследване срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и от рудничен газ съгласно Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители — държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) от 18 декември 2013 г., публикувано в Официален вестник на ЕС от 7 февруари 2014 г., С 37, стр. 73, доколкото Комисията квалифицира особения компенсационен режим по членове 40 и 41 от EEG като държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС,
- на основание член 87, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107 ДФЕС

Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е квалифицирала като помощ насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници чрез системата за допълнителна такса, както и особения компенсационен режим за намалена допълнителна такса по EEG и поради това не е трябвало да открива официална процедура по разследване.

— Във връзка с това жалбоподателят твърди, че при предварителния анализ на въпроса дали особеният компенсационен режим представлява помощ Комисията е допуснала явна грешка в преценката, тъй като с особения компенсационен режим, като изключение от режима на допълнителната такса по EEG, не се предоставя предимство, което енергоемките потребители не биха могли да получат при нормални пазарни условия.

— Освен това жалбоподателят твърди, че не са засегнати държавни ресурси. Тъй като приходите от таксата по EEG не представляват държавен ресурс, тези ресурси не могат да бъдат засегнати от предвиденото за енергоемките потребители изключение.

— По-нататък жалбоподателят посочва, че особеният компенсационен режим не нарушава конкуренцията. В краен случай той може да доведе до конкурентни условия, които съществуват и без таксата по EEG.

2. Второ правно основание: нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания

Жалбоподателят твърди, че с приемането на решението Комисията е нарушила и принципа за защита на оправданите правни очаквания. Германското законодателство за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници вече е било предмет на задълбочена проверка за наличие на държавна помощ. При тази проверка през 2002 г. Комисията е стигнала до извода, че то не е свързано с прехвърляне на държавни ресурси. Тъй като в това отношение EEG от 2012 г. не съдържа съществени изменения спрямо тогава действащата правна уредба, то засегнатите стопански субекти би трябвало да очакват не повторна проверка, а че съществуващите правила ще продължат да се прилагат.

3. Трето правно основание: злоупотреба с власт

В заключение жалбоподателят смята, че Комисията е злоупотребила с предоставеното ѝ в членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС право на свободна преценка. С откриването на процедура по разследване Комисията има за основна цел да хармонизира насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници. Тази основна цел се проявява и в новия проект на Насоки за държавни помощи в областта на енергетиката и околната среда, в които Комисията за първи път установява подробни правила за насърчаване на енергията от възобновяеми източници. За да постигне хармонизация обаче, Комисията би трябвало да приложи предвидената за тази цел процедура за сближаване на законодателствата по членове 116 ДФЕС и 117 ДФЕС.

Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Fritz Winter Eisengießerei/Комисия

(Дело T-310/14)

(2014/C 223/61)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Fritz Winter Eisengießerei GmbH & Co. KG (Щадалендорф, Германия) (представители: D. Greinacher, J. Martin и B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— на основание член 263, параграф 1 ДФЕС да отмени решението на Комисията за откриване на официална процедура по разследване срещу Федерална република Германия във връзка с подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и от рудничен газ съгласно Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители — държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) от 18 декември 2013 г., публикувано в Официален вестник на ЕС от 7 февруари 2014 г., С 37, стр. 73, доколкото Комисията квалифицира особения компенсационен режим по членове 40 и 41 от EEG като държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС,

— на основание член 87, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107 ДФЕС

Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е квалифицирала като помощ насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници чрез системата за допълнителна такса, както и особения компенсационен режим за намалена допълнителна такса по EEG и поради това не е трябвало да открива официална процедура по разследване.

— Във връзка с това жалбоподателят твърди, че при предварителния анализ на въпроса дали особеният компенсационен режим представлява помощ Комисията е допуснала явна грешка в преценката, тъй като с особения компенсационен режим, като изключение от режима на допълнителната такса по EEG, не се предоставя предимство, което енергоемките потребители не биха могли да получат при нормални пазарни условия.

— Освен това жалбоподателят твърди, че не са засегнати държавни ресурси. Тъй като приходите от таксата по EEG не представляват държавен ресурс, тези ресурси не могат да бъдат засегнати от предвиденото за енергоемките потребители изключение.

— По-нататък жалбоподателят посочва, че особеният компенсационен режим не нарушава конкуренцията. В краен случай той може да доведе до конкурентни условия, които съществуват и без таксата по EEG.

2. Второ правно основание: нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания

Жалбоподателят твърди, че с приемането на решението Комисията е нарушила и принципа за защита на оправданите правни очаквания. Германското законодателство за насърчаване на електроенергията от възобновяеми източници вече е било предмет на задълбочена проверка за наличие на държавна помощ. При тази проверка през 2002 г. Комисията е стигнала до извода, че то не е свързано с прехвърляне на държавни ресурси. Тъй като в това отношение EEG от 2012 г. не съдържа съществени изменения спрямо тогава действащата правна уредба, то засегнатите стопански субекти би трябвало да очакват не повторна проверка, а че съществуващите правила ще продължат да се прилагат.

3. Трето правно основание: злоупотреба с власт

В заключение жалбоподателят смята, че Комисията е злоупотребила с предоставеното ѝ в членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС право на свободна преценка. С откриването на процедура по разследване Комисията има за основна цел да хармонизира насърчаването на електроенергията от възобновяеми източници. Тази основна цел се проявява и в новия проект на Насоки за държавни помощи в областта на енергетиката и околната среда, в които Комисията за първи път установява подробни правила за насърчаване на енергията от възобновяеми източници. За да постигне хармонизация обаче, Комисията би трябвало да приложи предвидената за тази цел процедура за сближаване на законодателствата по членове 116 ДФЕС и 117 ДФЕС.

Жалба, подадена на 5 май 2014 г. — Christian Dior Couture/СХВП (Представяне на повтарящ се мотив с релефен ефект)

(Дело T-313/14)

(2014/С 223/62)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Christian Dior couture SA (Париж, Франция) (представител: M. Sabatier, avocat)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар от 4 март 2014 г. по преписка R 459/2013-4, с което се отхвърля жалбата срещу решението на проверителя, с което се отказва предоставянето на защита от режима на марката на Общността за международната регистрация, посочваща Европейския съюз, на фигуративна марка № 1 100 187 за указване на някои стоки от класове 9, 14, 18 и 25,
- да допусне регистриране на фигуративна марка № 1 100 187 за указване на всички стоки от класове 9, 14, 18 и 25 и, при условията на евентуалност, за стоките, чието използване е изрично доказано,
- да осъди СХВП да заплати направените от жалбоподателя разноски в производството пред СХВП и в настоящото производство по обжалване, съгласно член 87 от Процедурния правилник на Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Международната регистрация, посочваща Европейския съюз, на фигуративна марка, представляваща повтарящ се мотив с релефен ефект за стоки от класове 9, 14, 18 и 25.

Решение на проверителя: частично отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и параграф 3 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 2 май 2014 г. — Vinnolit/Комисия

(Дело T-318/14)

(2014/C 223/63)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Vinnolit GmbH & Co. KG (Исманинг, Германия) (представител: M. Geipel, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. по преписка SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), доколкото се отнася до намалената допълнителна такса по EEG,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. Първо правно основание: липса на помощ по смисъла на член 107 ДФЕС

- Жалбоподателят твърди, че намалената допълнителна такса, която Gesetzes für den Vorrang erneuerbarer Energien (Законът за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) предвижда за енергоемките потребители, представлява разновидност на гражданско правен компенсационен режим. Липсвало каквото и да било предоставяне на икономическо предимство чрез държавни или контролирани от държавата ресурси.

2. Второ правно основание: липса на каквато и да било помощ

- Жалбоподателят също твърди, че намалената допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители не представлява нова помощ по смисъла на член 108 ДФЕС, тъй като досега Европейската комисия е приемала, че механизмът за финансиране на подкрепата за електроенергия от възобновяеми източници във Федерална република Германия съответства на правилата за държавни помощи, а този механизъм по същество не е променен.

3. Трето правно основание: нарушение на основните права и на принципа на пропорционалност

— В това отношение жалбоподателят твърди, че Европейската комисия не е упражнила или е упражнила неправилно предоставеното ѝ право на преценка, тъй като не е взела предвид значителните неблагоприятни последици за съответните потребители от откриването на официална процедура по разследване и тъй като е открила тази процедура по-рано от необходимото.

4. Четвърто правно основание: нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания

— Жалбоподателят твърди, че с решението си Европейската комисия е нарушила оправданите правни очаквания на съответните потребители, тъй като досега е приемала, че механизмът за финансиране на подкрепата за електроенергия от възобновяеми източници във Федерална република Германия съответства на правилата за държавни помощи, а този механизъм по същество не е променен.

5. Пето правно основание: злоупотреба с власт

— Накрая, жалбоподателят твърди, че с приемането на обжалваното решение Европейската комисия е злоупотребила с предоставената ѝ власт, тъй като неоснователно е ограничила правото на преценка, което първичното и вторичното право предоставят на Федерална република Германия по отношение на начина на организиране на подкрепата за електроенергия от възобновяеми източници.

Жалба, подадена на 12 май 2014 г. — Azarov/Съвет

(Дело T-331/14)

(2014/C 223/64)

Език на производството: *немски*

Страни

Жалбоподател: Mykola Yanovych Azarov (Киев, Украйна) (представители: G. Lansky и A. Egger, Rechtsanwälte)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на ищеца/жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание на член 263 ДФЕС да отмени Решение 2014/119/ОВППС на Съвета от 5 март 2014 година относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 66, стр. 26), както и Регламент (ЕС) № 208/2014 на Съвета от 5 март 2014 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 66, стр. 1), в частта им, с която засягат жалбоподателя,
- на основание на член 64 от Процедурния правилник на Общия съд да постанови процесуално-организационни действия,
- на основание на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране

Във връзка с това жалбоподателят изтъква по-специално, че въз основа на изложените в обжалваните актове мотиви нито жалбоподателят не може да обжалва оспорваните актове пред Общия съд, нито последният може да провери законосъобразността на тези актове.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение на основните права

С това основание жалбоподателят се позовава на нарушение на правото на собственост и правото на стопанска инициатива. Освен това той се оплаква от непропорционалността на наложените рестриктивни мерки. Накрая той изтъква, че е нарушено правото му на защита.

3. Третото правно основание е изведено от злоупотреба с власт

Във връзка с това жалбоподателят посочва по-специално, че с предприетите действия Съветът е извършил злоупотреба с власт, тъй като с налагането на рестриктивните мерки срещу жалбоподателя преследвал други цели, различни от действителното укрепване и подпомагане на правовата държава и съблюдуването на правата на човека в Украйна.

4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на принципа на добра администрация

С това основание жалбоподателят изтъква по-специално нарушение на правото на безпристрастно третиране, нарушение на правото на справедливо третиране и нарушение на правото на щателно установяване на фактите.

5. Петото основание е изведено от явна грешка в преценката

Жалба, подадена на 12 май 2014 г. — Azarov/Съвет

(Дело T-332/14)

(2014/C 223/65)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Oleksii Mykolayovych Azarov (Киев, Украйна) (представители: Rechtsanwälte G. Lansky и A. Egger)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на ищеца/жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание на член 263 ДФЕС да отмени Решение 2014/119/ОВППС на Съвета от 5 март 2014 година относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 66, стр. 26), Решение за изпълнение 2014/216/ОВППС на Съвета от 14 април 2014 година за изпълнение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 111, стр. 91), както и Регламент (ЕС) № 208/2014 на Съвета от 5 март 2014 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 66, стр. 1) и Регламент за изпълнение (ЕС) № 381/2014 на Съвета от 14 април 2014 година за изпълнение на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 111, стр. 33), в частта им, с която засягат жалбоподателя,
- на основание на член 64 от Процедурния правилник на Общия съд да постанови процесуално-организационни действия,
- на основание на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено нарушение на задължението за мотивиране

Във връзка с това жалбоподателят изтъква по-специално, че въз основа на изложените в обжалваните актове мотиви нито жалбоподателят не може да обжалва оспорваните актове пред Общия съд, нито последният може да провери законосъобразността на тези актове.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение на основните права

С това основание жалбоподателят се позовава на нарушение на правото на собственост и правото на стопанска инициатива. Освен това той се оплаква от непропорционалността на наложените рестриктивни мерки. Накрая той изтъква, че е нарушено правото му на защита.

3. Третото правно основание е изведено от злоупотреба с власт

Във връзка с това жалбоподателят посочва по-специално, че с предприетите действия Съветът е извършил злоупотреба с власт, тъй като с налагането на рестриктивните мерки срещу жалбоподателя преследвал други цели, различни от действителното укрепване и подпомагане на правовата държава и съблюдаването на правата на човека в Украйна.

4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на принципа на добра администрация

С това основание жалбоподателят изтъква по-специално нарушение на правото на безпристрастно третиране, нарушение на правото на справедливо третиране и нарушение на правото на шателно установяване на фактите.

5. Петото основание е изведено от явна грешка в преценката

Жалба, подадена на 30 май 2014 г. — STC/Комисия

(Дело T-355/14)

(2014/C 223/66)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: STC SpA (Forlì, Италия) (представители: A. Marelli и G. Delucса, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваните актове с всички произтичащи от това правни последици и за целта по-конкретно:
- да осъди възлагашия орган да възстанови щетите, причинени от предприетите незаконосъобразни действия, или пряко, като измени възлагането в полза на жалбоподателя, или като го обезщети, и ако възприеме този подход, да го осъди да възстанови щетите от загубата на възможност за осъществяване на стопанска дейност и на вредите, причинени от възлагането на поръчката на друг oferent, общо в размер на 15 % от цената, посочена от oferenta в offerтата, или при условията на евентуалност, общо в размер на 15 % от стойността на поръчката, или ако е уместно, в по-висок или по-нисък размер, определен от съда по справедливост, във всеки случай с компенсаторна лихва за възстановяване на щетите от забавата, а също и:
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, включително допълнителните разноски за производството, реално направените разходи и всички други дължими по закон разноски, чийто размер подлежи на уточняване.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е срещу решението, с което е дадена негативна оценка на представената от жалбоподателя offerта в процедурата за възлагане на обществена поръчка JRC IPR 2013 C04 0031 OC, открита от Европейската комисия, генерална дирекция, Съвместен изследователски център, Дирекция за управление на обект Испра на Съвместния изследователски център, Отдел поддръжка и услуги, съобщено с известие от 3 април 2014 г. Agres(2014)1041060; срещу акта за възлагане на поръчката на друга фирма, както и срещу акта, с който е отказан достъп до документите за поръчката.

Предмет на въпросната поръчка е изготвяне на екзекутивен проект, доставка на оборудване и изграждане на тригенерационна електроцентрала с газови турбини, като се предвижда сключване на договор за текуща и извънредна поддръжка за срок от 6 години, от които първите 2 са гаранционен период.

Жалбоподателят излага три правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на правото на жалбоподателя на достъп до актовете за обществената поръчка. Във връзка с това жалбоподателят твърди, че е налице нарушение:
 - на членове 42 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
 - на правото на достъп до актовете за поръчката поради неполучен достъп до класирането и до оценките, получени от другите конкуренти, и до пълния текст на доклада за оценка по отношение на жалбоподателя,

- на правото на защита и на правото на ефективни правни средства за защита.
2. Второто правно основание е изведено от икономическото предложение направено от жалбоподателя. Във връзка с това жалбоподателят твърди че е налице нарушение:
- на член 296 ДФЕС поради недостатъчни и противоречиви мотиви,
 - на правото на добра администрация по смисъла на член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
 - на член 112, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, стр. 1),
 - на член 160, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията от 29 октомври 2012 година относно правилата за прилагане на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (ОВ L 362, стр. 1),
 - нарушение на принципа на равно третиране и на прозрачност във фазата на оценяване на офертите с оглед на възлагането на поръчката и на признаването на равни възможности на всички оференти.
3. Третото правно основание е относно техническата оферта, направена от жалбоподателя. Във връзка с това той твърди че е налице нарушение:
- на член 296 ДФЕС поради недостатъчни и противоречиви мотиви,
 - на правото на добра администрация по смисъла на член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
 - на член 112, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, стр. 1),
 - на член 139, параграф 1 и член 160, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията от 29 октомври 2012 година относно правилата за прилагане на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (ОВ L 362, стр. 1),
 - на принципа на прозрачност и на член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалбоподателят изтъква също, че е налице изопачаване на доказателствата.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 16 януари 2014 г. — Guinet/ЕИБ

(Дело F-107/12) ⁽¹⁾

(Публична служба — Персонал на ЕИБ — Пенсионна схема — Прехвърляне на пенсионни права — Обезщетение за неудобствата от закъснението при прехвърляне на пенсионни права — Условие за действително прехвърляне на пенсионните права, придобити съгласно схема, различна от приложимата в ЕИБ — Принцип на равно третиране)

(2014/С 223/67)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Philippe Guinet (Люксембург, Люксембург) (представител: L. Levi, адвокат)

Отговорник: Европейска инвестиционна банка (представители: T. Gilliams, G. Nuvoli, подпомагани от D. Waelbroeck и A. Dugon, адвокати)

Предмет

Жалба за отмяна на мълчалив отказ на ЕИБ по молбата на жалбоподателя за изчисляване на ревалоризираните години осигурителен стаж за пенсия и по искането за обезщетение

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Guinet да понесе направените от него съдебни разноски и да заплати три четвърти от съдебните разноски, които е направила Европейската инвестиционна банка.
- 3) Европейската инвестиционна банка понася една четвърт от направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 366, 24.11.2012 г., стр. 41.

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 22 май 2014 г. — СИ/Парламент

(Дело F-130/12) ⁽¹⁾

(Публична служба — Възнаграждения — Семейни надбавки — Надбавка за дете на издръжка — Надбавка за дете на издръжка в удвоен размер — Член 67, параграф 3 от Правилника — Условия за отпускане — Приятелско споразумение между страните в резултат на налесата на Европейския омбудсман — Изпълнение — Задължение за полагане на необходимото старание)

(2014/С 223/68)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: СИ (представители: B. Cortese и A. Salerno, avocats)

Отговорник: Европейски парламент (представители: E. Despotopoulou и M. Ecker)

Предмет

Искане за отмяна на решението, с което се отказва отпускането на надбавка за дете на издръжка в удвоен размер, съгласно член 67, параграф 3 от Правилника

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Европейския парламент от 5 декември 2011 г. съдържащо отказ за подновяване, считано от 1 юни 2008 г., на плащането на надбавка за дете на издръжка в удвоен размер, както и решението от 20 юли 2012 г. за отхвърляне на административната жалба.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата част.
- 3) Европейският парламент понася собствените си съдебни разноски и се осъжда да заплати съдебните разноски на СІ.

⁽¹⁾ ОВ С 71, 9.3.2013 г., стр. 29.

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 30 януари 2014 г. — Ohrgaard/Комисия

(Дело F-151/12) ⁽¹⁾

(Публична служба — Възнаграждение — Надбавка за експатриране — Условие за пребиваване съгласно член 4, параграф 1, буква б) от приложение VII към Правилника — Изпълнение на задължения в международна организация — Понятие — Петмесечен стаж, проведен в Комисията — Изключване)

(2014/C 223/69)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jakob Ohrgaard (Frederiksberg, Дания) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal, D. de Abreu Caldas, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и V. Joris)

Предмет

Жалба за отмяна на решение, с което на жалбоподателя се отказва изплащане на надбавка за експатриране

Диспозитив

- 1) Отменя решението от 6 март 2012 г. на Европейската комисия за отказ да се изплати на г-н Ohrgaard надбавка за експатриране, изменено с решението от 31 август 2012 г. за отхвърляне на административната жалба.
- 2) Осъжда Европейската комисия да понесе направените от нея съдебни разноски, както и тези, които са направени от г-н Ohrgaard.

⁽¹⁾ ОВ С 55, 23.2.2013 г., стр. 26.

Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 14 януари 2014 г. — Lebedef/Комисия(Дело F-60/13) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Вписване на отсъствията по болест — Неразрешено отсъствие — Приспадане от годишния отпуск, осъществено от органа по назначаването — Подаване на жалба по електронна поща — Осведоленост на заинтересованото лице за наличието на решение — Неотваряне на електронното писмо чрез щракване върху хипервръзка, за да се узнае съдържанието на решението — Допустимост — Срокове — Определяне на датата, от която заинтересованото лице е могло да узнае съдържанието на решението)

(2014/C 223/70)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Люксембург) (представител: F. Frabetti, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: C. Berardis-Kayser и G. Berscheid)

Предмет

Искане за отмяна на мълчалив отказ по жалба, подадена от жалбоподателя на основание член 90, параграф 1 от Правилника относно коригиране на вписването на отсъствията му по болест в приложението SysPer2.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустима.
- 2) Осъжда г-н Lebedef да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези, които са направени от Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 274, 21.9.2013 г., стр. 29.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG